

Plenaire 24

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

16 januari 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het opstarten van het experiment rond het persoonsgebonden budget	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende de invoering van het veralgemeend elektronisch stemmen	
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende de invoering van het veralgemeend elektronisch stemmen	4
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stand van zaken met betrekking tot de hervorming van de belasting op inverkeerstelling	7
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de veiligheid van wegwerkers bij wegwerkzaamheden	
ACTUELE VRAAG van de heer Marc van den Abeelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de veiligheid van wegwerkers bij wegwerkzaamheden	9
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het pleidooi van de minister-president voor de verankering van Vlaamse bedrijven versus de oproep van de GIMV-voorzitter om buitenlandse partners voor de bedrijven aan te trekken	10
ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse strategie ten aanzien van biologisch geteelde groenten, naar aanleiding van het rapport 'De meerwaarde van bio'	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het rapport 'De meerwaarde van bio'	13
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een eventuele versoepeling van de taalregeling aan universiteiten en hogescholen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marie-Rose Morel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het voorstel om meer opleidingen in het hoger onderwijs in het Engels te geven	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het hoger onderwijs in een andere taal	17

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 1319 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	28
VERSLAG over het verzoekschrift over de wijze waarop evaluatie- en tuchtprocedures verlopen in het GO! - Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap – 1472 (2007-2008) – Nr. 1	
Verslag	28
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Rudi Daems en Eloi Glorieux, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jef Tavernier en Jos Stassen betreffende de bevordering van 'groene vloten' en verkeersplannen – 1497 (2007-2008) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	28
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 1319 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	29
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	33
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	33

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Martine Fournier, Vera Jans, Miet Smet, Marijke Dillen: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgeleed. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/14*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Daems bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, collega's, wij willen bij motie van orde de spoedbehandeling vragen van een voorstel van resolutie over de vergroening van ons wagenpark, naar aanleiding van de opening van het Autosalon vandaag. Een tweede, meer verontroostende aanleiding is de berichtgeving van het voorbije weekend over het stijgende aantal longkankers ten gevolge van luchtverontreiniging.

De voorzitter: We zullen daar straks over beslissen.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het opstarten van het experiment rond het persoonsgebonden budget

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, een kleine maand geleden heb ik u hier ondervraagd over spanningen in de sector van personen met een handicap. Ik heb toen gezegd dat u in dit dossier geen rust zou worden gegund. We zijn intussen een maand verder, en gisteren verscheen opnieuw een noodkreet vanuit die sector in de krant. Die noodkreet maakt mij erg bezorgd. Men wrijft u immers verdragingsmanoeuvres aan bij het opzetten van een experiment met persoonsgebonden budgetten (PGB's). Dat experiment zou, onder meer op vraag van dit parlement, worden opgezet om meer vraaggestuurde zorg mogelijk te maken binnen de gehandicaptensector.

Men gaat in het krantenbericht nog verder en uit twijfels bij de efficiëntie van het gevoerde uitvoeringsbeleid. Bovendien stelt men – en dat is misschien nog wel het meest zorgwekkende element – dat er vandaag binnen de gehandicaptenzorg heel wat voorzieningen op de rand van de illegaliteit werken.

Dat zijn drie belangrijke aantijgingen, mijnheer de minister. Het lijkt mij dan ook passend om ervoor te zorgen dat de rust in de sector zo snel mogelijk kan terugkeren.

Welke timing voorziet u voor de opstart, de implementatie en de evaluatie van het experiment met de PGB's, waarover het parlement een resolutie heeft goedgekeurd? Hoe zal de aanbesteding verlopen? Hoe denkt u de wetenschappelijke omkadering te realiseren? Welke onderzoeksbureaus komen in aanmerking voor deze begeleiding? Wat is volgens u het doel en de ambitie van het project? Hoe garandeert u dat dit project een vereenvoudiging van de zorg als doel heeft? Hoe reageert u op het persbericht als zouden er instellingen zijn die vandaag in de illegaliteit werken omdat ze nieuwe zorgvormen in het leven proberen te roepen?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mijnheer Van Malderen, ik dank u voor uw vraag die mij de kans geeft de planning te geven. Met een boutade zou je kunnen zeggen: een van de nadelen van niet in de 'aankondigingspolitiek' te geloven, en enkel te communiceren wanneer je dingen realiseert, is dat mensen zich afvragen of het wel vooruitgaat. Moet je dan nóg meer aankondigen

om iedereen gerust te stellen dat je in een strak tempo bezig bent met de uitvoering van wat nodig is?

Sinds ik aantrad als minister, hebben we in de zomer in het kader van de begrotingsbesprekingen budgetten verkregen om niet 22,5 miljoen maar 32,5 miljoen in het volgende uitbreidingsbeleid te steken. In september-oktober was er het bijzonder goede initiatief van enkele parlementariërs, onder wie u zelf, mijnheer Van Malderen, om een voorstel van resolutie te maken die aandringt op het realiseren van het PGB-experiment. Het PGB-kader bestaat al sinds 2001, maar is vandaag nog steeds niet uitgevoerd. Ook tijdens de vorige legislatuur, werd het dus niet uitgevoerd. Maar terecht dringen enkele parlementariërs aan op het realiseren van een experiment.

Ik kan u bevestigen dat ik bij de volgende uitbreiding het geld en een kader heb voorzien om het PGB uit te voeren, zoals gevraagd door het parlement. Vertraging? Ik zie er geen. Onwil? Geen enkele. Stap voor stap voeren wij dat uit.

U vraagt terecht naar de wetenschappelijke omkadering. Ik heb ook zelf zwaar aangedrongen dat het PGB-experiment groot genoeg zou zijn om er conclusies uit te kunnen trekken, maar voldoende als een experiment zou worden gezien en niet zomaar als een werkvorm. Wie dat zegt, veronderstelt dat men het wetenschappelijk begeleidt.

Ik heb opdracht gegeven aan de leidende ambtenaar van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap om de wetenschappelijke ondersteuning te organiseren. Hij heeft drie universiteiten gevraagd voorstellen te doen: de onderzoeksgroep Welzijn en de Verzorgingsstaat onder leiding van professor Breda van de Universiteit Antwerpen, het Centrum voor Orthopedagogiek onder leiding van professor Maes van de K.U.Leuven en de Vakgroep Orthopedagogiek onder leiding van professor Van Hove van de Universiteit Gent. De voorstellen moeten tegen 25 januari binnen zijn bij het Vlaams Agentschap. Wij gaan ervan uit dat een snelle beslissing over de aanduiding van wie het werk doet, mogelijk moet maken het wetenschappelijke gedeelte van het experiment nog in de loop van februari te starten.

Als we de implementatie van het experiment willen doen lukken, moeten we eerst en vooral een voorstudie doen. Aan wie gaan we precies vragen om te participeren aan het experiment? De resolutie van de parlementsleden zegt al een en ander over de categorieën die men graag aangesproken wil zien. We moeten goed nadenken hoe we ervoor kunnen zorgen dat de juiste mensen instappen in het project. Met 'juist' bedoel ik: degenen die ons iets kunnen leren bij een veralgemening in een later stadium.

We verwachten een tussentijds rapport van de onderzoeksgroep tegen april. Het uitbreidingsbeleid gaat van

start in september 2008. Tegen dan zullen we perfect in staat zijn om het PGB uit te voeren.

U vraagt me wat het doel en de ambitie zijn van het project. Eerst en vooral geeft het uitvoering aan de resolutie van dit Vlaams Parlement. Men wil de keuzevrijheid van de persoon met een handicap vergroten. Het is de bedoeling dat die persoon begeleid wordt bij de vraagverduidelijking – wat heb ik precies nodig om in mijn dagelijks leven voldoende ondersteund te worden? –, de handelingsplanning – aan welke aanbieders van diensten kan ik dat vragen? – en de verdeling van de verschillende vormen van ondersteuning. Door die begeleiding te realiseren willen we meer keuzevrijheid geven aan de persoon met een handicap.

Ik wil toch insisteren dat het helemaal niet de bedoeling is om die grotere keuzevrijheid alleen maar te reserveren binnen het experiment persoonsgebonden budget. Het is een richtlijn die we trachten in de volledige zorgvernieuwing van de volledige sector uit te voeren. Maar in het persoonsgebonden budget gaan we nog meer de nadruk leggen op de echte sturing door de persoon met een handicap zelf.

Mijnheer Van Malderen, u kent de formule te goed om dat nog eens te moeten uitleggen, maar met dit experiment willen we erin slagen om de kaders, waarbinnen dat soort van sturing door de persoon met een handicap zo efficiënt mogelijk gebeurt, te realiseren.

U vraagt hoe ik kan garanderen dat zo'n project aan de vereenvoudiging in de zorg tegemoet komt. Dat is eigenlijk de bedoeling van het experiment. Niet alleen binnen dit experiment wil ik de grotere sturing van de persoon met een handicap realiseren, ook daarbuiten.

Ik verzet me ook tegen het idee dat er binnen de voorzieningen, bij de mensen die dagelijks bezig zijn met de zorg voor de gehandicapte persoon, de wens niet aanwezig zou zijn om zo veel mogelijk sturing te geven aan de persoon met een handicap. Het concept dat men emancipatie maar kan realiseren door zelf een budget in handen te krijgen en, bij wijze van spreken, zelf te gaan shoppen, is voor een aantal goed geïnformeerde, assertieve of goed begeleide mensen een perfecte oplossing, maar komt voor sommige andere mensen misschien minder in aanmerking. Ook die mensen, die niet zouden kunnen instappen in een soort van persoonsgebonden budget, hebben recht op een grotere sturing.

Mijnheer Van Malderen, u dringt aan op rust in de sector. De rust in de sector wordt ook gediend door in dit parlement niet zomaar te citeren uit een krant, waarin iemand zegt dat men af en toe op de rand van de illegaliteit zit. U en ik hebben gezworen de wetten na te leven. De wet is de wet. Ik ben niet op de hoogte van situaties waarbij men niet een reglementaire, wettelijke en perfect conforme mouw heeft kunnen passen aan wat kan

worden beschouwd als een beetje creativiteit. Ik ga daar een voorbeeld van geven. In dagcentra heeft men op zeker ogenblik beseft dat de diensten die men aanbiedt, soms ook van pas zouden kunnen komen voor mensen die niet in staat zijn om naar het dagcentrum te komen, bijvoorbeeld de geïnterneerden met een mentale handicap. Men heeft er, perfect conform de regelgeving, voor gezorgd dat men plaatsen kan omzetten in ambulante begeleiding. Als iemand in een krant dit nu wil kwalificeren als op de rand van de legaliteit, laat ik dat voor rekening van wie het fijn vindt om dat zo te bestempelen.

Ik zeg dat die situaties getuigen van de noodzakelijke aanpassingskracht, zowel van de administratie als van de voorzieningen, om rekening te houden met de zorgen van de mensen en om binnen de legaliteit te blijven.

De zorgvernieuwing zal een blijvende prioriteit blijven, maar uiteraard altijd binnen het kader van de decreten en reglementen.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Ik heb in elk geval genoteerd dat u bevestigt te willen evolueren naar een meer vraaggestuurde zorg. Ik kan zeggen dat daarbij maatwerk verricht zal moeten worden. De vraagsturing of de bereidheid om op vragen in te gaan moet bijna een attitude worden, een horizontale bekommernis. Daarbij kan PGB uiteraard zijn plaats innemen.

U bezondigt zich zeker niet aan aankondigingspolitiek, veeleer aan herhaling. U verwijst nogmaals naar het uitbreidingsbeleid, met 22 en 10 miljoen euro. Dat is heel correct, maar u gaat daarbij wel voor een deel voorbij aan de kritiek dat misschien niet zo efficiënt wordt uitgebreid en dat met meer zorgvernieuwing dezelfde middelen meer plaats zouden kunnen genereren.

Als we het hebben over rust in de sector, wil ik verwijzen naar de resolutie, waarin we de vraag hebben opgenomen om de zorgaanbieders actief te betrekken bij het opzetten van een dergelijk experiment.

Wanneer ik in de krant moet lezen dat er twijfels over bestaan en er zure oprispingen van komen, dan vraag ik me toch af in hoeverre de zorgaanbieders actief betrokken worden bij het opzetten van dit project, temeer daar er veel mensen in die sector werken zoals u zelf zegt. Het is een sector waarin mensen zorg vragen maar waarin mensen ook zorg aanbieden. Het spreekt voor zich dat wijzigingen in regelgeving ook invloed zullen hebben op de manier waarop die sector georganiseerd wordt. Er zullen veranderingsprocessen moeten worden ingezet. Het lijkt me dan ook heel belangrijk om er zo snel mogelijk de organisatoren van de zorg bij te betrekken.

Ik sluit af met een reactie op uw lijstje van onderzoeksinstellingen die gecontacteerd zijn om hun voorstellen in

te dienen. Het valt me op – en ik heb er begrip voor – dat er vooral strak naar de orthopedagogische sector wordt gekeken. Ik raad u aan om ook te onderzoeken wat er op gebied van management gebeurt en ook de wijzigingen die er doorgevoerd worden als gevolg van het pgb-experiment in oenschouw te nemen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik kan goed leven met het antwoord van de minister. De discussie over de thematiek van zorgvernieuwing, van het persoonsgebonden budget, van het persoonlijke-assistentiebudget – en eens niet over de wachtlijsten maar dus over de modernisering van de wijze waarop wij personen met een handicap benaderen als een zelfbeschikkende keuzevrije mens – komt met een snelle regelmaat terug. Het duidt aan dat wij met ons beleid snel moeten antwoorden – en ik richt me tot u en kijk u recht aan – omdat de regelgeving en de sector voor personen met een handicap groot, zwaar en ook wel verouderd is. Het gros van de regelgeving zit in uitvoeringsbesluiten, besluiten van de regering en ministeriële besluiten. Ik denk dat we tegelijk met het promoten van de zorgvernieuwing voor personen met een handicap om binnen de voorzieningen ook een meer persoonsgerichte zorg mogelijk te maken, onze eigen regelgeving dringend moeten screenen op vernieuwing. Het ene proces moet niet wachten op het andere. Wat nu bezig is met de zorggradatie, zal een heel sterke kapstok zijn om die stap ook te zetten.

Minister Steven Vanackere: Ik geloof oprecht dat in de politiek ongeduld een schone ondeugd is. Men moet ongeduldig zijn. Ik aanvaard dat ook. Het is weliswaar nog niet zo lang geleden dat men over onrust in de sector sprak omdat ik inzake de zorgregie en de centrale zorgregistratie te snel aan het gaan was. Men moet het tempo strak houden.

Over een resolutie die in december is goedgekeurd, zijn we in januari aan het praten. Ik bevestig u dat ik de zorgaanbieders en de zorgvragers betrek bij dit experiment. Uiteraard. Dat maakt toch deel uit van de normale context. Maar het is toch ook normaal dat, vooraleer ik hen uitnodig, ik de centen bekijk en de werkwijze en de wetenschappelijke onderbouw minstens voor mezelf op een kladblaadje neerpen. Ik denk eerlijk dat ik door dat te doen, geen tijd verloren heb. Ik garandeer u dat de mensen uiteraard betrokken zullen worden bij dit experiment. Dat is trouwens ook de reden waarom we er de tijd voor moeten nemen om ze echt van start te doen gaan vanaf 1 september.

Voor het overige sta ik toch perplex dat men een commentaar geeft naar aanleiding van het uitbreidingsbeleid dat hoe dan ook nog zal moeten ontrold worden. Het zal pas starten in september en vanaf het voorjaar zal daarover gecommuniceerd worden. Men kan er

vandaag eigenlijk nog niet zo bijzonder veel over zeggen, tenzij dat we in een lijn zitten die we altijd gecommuniceerd hebben.

De heer Bart Van Malderen: Ik dank de minister voor zijn bevestiging dat de sector nauw zal worden betrokken. We zullen er dan ook nauw op toezien en we zullen elkaar hier ongetwijfeld nog terugzien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende de invoering van het veralgemeend elektronisch stemmen

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende de invoering van het veralgemeend elektronisch stemmen

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, eerst en vooral wens ik mijn verontschuldiging aan te bieden omdat ik iets te laat ben. Dat heeft te maken met de treinverbinding. Ik wist pas op het laatste moment dat ik hierover een actuele vraag moest stellen. Ik had een vraag om uitleg ingediend. De heer Van Dijck had echter een actuele vraag overgemaakt. Daarom werd mijn vraag automatisch omgezet in een actuele vraag.

Mijnheer de minister, 43 of 44 percent van de mensen stemt momenteel elektronisch. In Vlaanderen wordt in 143 van de 308 gemeenten elektronisch gestemd. De huidige stemmachines zijn vandaag afgeschreven. Ze mogen niet meer worden gebruikt voor de verkiezingen van 2009. U hebt dat ook laten weten aan de gemeenten. Eventueel mag dat nog wel in 2008.

Mijnheer de minister, we hebben u al verscheidene keren ondervraagd over dit onderwerp. U hebt geantwoord dat er een samenwerkingsovereenkomst nodig is met de federale regering en de diverse gewestregeringen. De federale regering was er een van lopende zaken. Op dit moment is er weer een federale regering.

Onlangs raakte bekend dat zeven universiteiten in een studie tot de conclusie zijn gekomen dat gestreefd moet worden om het veralgemeend elektronisch stemmen effectief in te voeren. Er moet dan wel een extra controle mogelijk zijn, waarbij de mensen een papieren stemkaart

zouden krijgen zodat ze achteraf hun stem zouden kunnen controleren.

Bij de veralgemeende invoering van het elektronisch stemmen moeten in elk geval de computers van de 143 gemeenten worden vervangen. Voor de andere gemeenten, waar nu nog met potlood en papier wordt gestemd, moeten computers worden aangekocht. Aan dit alles zijn kosten verbonden.

Mijnheer de minister, zijn de onderhandelingen al opgestart? Hebt u kennis genomen van de studie van de zeven universiteiten? Wanneer verwacht u een beslissing te nemen? De gemeentebegrotingen voor 2008 zijn al goedgekeurd. Die van 2009 moeten nog worden opgesteld. Daar zijn dus zeker nog mogelijkheden. Vooraleer die machines worden aangekocht, zult u hoogstwaarschijnlijk met uw administratie nog heel wat controles moeten uitvoeren. De lokale besturen zouden graag op heel korte termijn ingelicht worden over de stand van zaken en over de kostprijs, zodat ze de nodige kredieten kunnen vrijmaken. We zijn en blijven immers grote voorstanders van het elektronisch stemmen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, aan de inleiding van de heer Verfaillie kan ik weinig toevoegen. Het debat hierover is al gevoerd op 6 juni 2007 via een actuele vraag van de heer Sauwens. Mijnheer de minister, u hebt toen duidelijk gemaakt dat u voorstander bent van een veralgemeend invoeren van het elektronisch stemmen. We onderschrijven uw stelling.

Zeven universiteiten hebben een studie gemaakt, waarbij ook aandacht wordt besteed aan de controle. Er zijn nog altijd mensen die vragen of het systeem wel 100 percent sluitend en controleerbaar is. Stemmingen vormen toch de hoogdagen van de democratie. Het is dan ook belangrijk dat ze gecontroleerd kunnen worden.

Mijnheer de minister, bent u het eens met de aanbevelingen van de universiteiten met betrekking tot de bijkomende controle? Blijkbaar wordt een print voorgesteld op een stembrief.

Normaal gezien zijn de eerstkomende verkiezingen die voor dit parlement. Ook als er vervroegde federale verkiezingen worden gehouden, is het de federale overheid die de verkiezing moet inrichten. Pas in 2012 is de Vlaamse overheid verantwoordelijk voor de verkiezing van de provincie- en gemeenteraden. Ik vind het trouwens vreemd dat de federale overheid nog altijd onze verkiezingen organiseert.

Zijn de onderhandelingen al opgestart? In juni 2006 was er toch de hoop eind 2008 te kunnen landen. Hoe

staat het met de aanbestedingen? Zijn er al contacten gelegd? Denkt u dat we goed op weg zijn om in 2009 verkiezingen te houden via de computer en dat dan alle kritieken ondervangen kunnen worden?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, geachte vraagstellers, de verkiezingen van 2009 voor de regionale parlementen en Europa, worden georganiseerd door de federale regering. Wij zijn enkel verantwoordelijk voor de organisatie van de verkiezingen van de gemeenten en provincies. Onze beurt komt in principe pas in 2012. We zijn natuurlijk wel betrokken omdat we de infrastructuur samen gebruiken.

Ik ben zelf vragende partij om te komen tot het veralgemeend elektronisch stemmen. In Vlaanderen stemde tot nu toe 49,2 percent van de kiezers elektronisch en een kleine meerderheid deed het nog met potlood en papier. Ik ben voor het veralgemeend elektronisch stemmen om vier redenen. In de 21^e eeuw teruggaan naar het stemmen met potlood en papier, lijkt me de wereld op zijn kop. Ik ben er 200 percent zeker van dat het stemmen met de computer eerlijker en objectiever is. De telverrichtingen gebeuren ook veel sneller. Praktisch zijn er ook voordelen. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden 180 talen gesproken en zijn er ongeveer evenveel nationaliteiten. Uit die groep moet je stem- en telbureaus samenstellen. Dat is een ongelooflijk moeilijke affaire. Elektronisch is dat heel wat praktischer.

De federale regering beslist uiteindelijk. Als er beslist wordt dat we met potlood en papier zullen stemmen, dan is dat zo. Het zou kunnen dat er wordt gekozen voor het veralgemeend elektronisch stemmen. Het is ook niet uit te sluiten dat men gemoduleerd zou beslissen, waarbij men in Vlaanderen rustig veralgemeend kan stemmen en bijvoorbeeld in de twee andere gewesten niet. Dat is een willekeurige stelling van mijn kant. We hebben daarvoor alleszins in de nodige fondsen in de begroting voorzien, namelijk 25 miljoen euro.

Ondertussen hebben we een rapport gekregen van de zeven grote universiteiten, drie Franstalige en vier Vlaamse, over hoe we het elektronisch stemmen in België kunnen veralgemenen. Nu zijn de overheden bezig om op basis van die studie een bestek te maken om een Europese aanbesteding te kunnen organiseren voor nieuwe hard- en software. Dat loopt tamelijk op schema. Dat bestek zou op de regering moeten kunnen komen einde deze maand of begin volgende maand. De federale overheid doet de aanbesteding. Ze heeft daarvoor de instemming nodig van de drie gewesten. Het is een zaak van de vier ministers bevoegd voor binnenlandse zaken in ons land.

In dit dossier, net zoals in andere dossiers, ben ik pleitbezorger van het belfortprincipe. Dat betekent dat als we

in dezen kosten veroorzaken, we ervoor moeten zorgen dat de gemeenten daar niet voor moeten opdraaien maar dat ze worden gedragen door de hogere overheden, namelijk enerzijds de gewestregeringen en anderzijds de federale overheid. Dat is het standpunt van de Vlaamse Regering.

Nieuw is dat er kritiek is op de mogelijke niet-gegarandeerde objectiviteit van het computerstemmen. Er zal een outprint komen, vergelijkbaar met een kasticket, wanneer er gestemd is. Daarop kunnen de mensen zien op wie ze hebben gestemd. Ik geef een willekeurig voorbeeld: Marleen Vanderpoorten van Open Vld. De keuze wordt ook vertaald in een barcode. Dat ticket kan worden opgevouwen en gedeponereerd in de stemurne. Zo is men meteen bezig met de telverrichtingen.

Het gaat dus om een federaal dossier. We hebben nog geen samenwerkingsakkoord, maar de federale regering van lopende zaken kon in dezen geen beslissing nemen. Het was een van de zaken die werd opgehouden door de moeilijke formatiebesprekingen. De Vlaamse Regering is duidelijk vragende partij om in Vlaanderen te komen tot het veralgemeend elektronisch stemmen.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, ik ben heel tevreden dat u reeds werk maakt van de veralgemeende invoering en dat de contacten met de andere regeringen in dit land reeds zijn gelegd. Weet u ook al of de andere regeringen instemmen met het principe van de Vlaamse overheid om het veralgemeend elektronisch stemmen in te voeren, niet alleen in Vlaanderen maar ook in Wallonië? Op die manier zouden die toestellen voor de volgende Europese en federale verkiezingen kunnen worden gebruikt.

Ik vind het heel lovenswaardig dat u van mening bent dat de lokale besturen daar geen kosten moeten in dragen en dat u wilt werken volgens het Belfortprincipe. De andere overheden moeten de kosten voor de lokale overheden voor hun rekening nemen. Ik vind dat een heel belangrijk uitgangspunt.

Mijnheer de minister, het zou misschien interessant zijn indien u nu al een brief schrijft naar de lokale besturen waarin staat dat het de bedoeling is om in 2009 het veralgemeend elektronisch stemmen in te voeren en dat de lokale besturen daarvoor geen budget moeten inschrijven in hun begroting.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, uw antwoord kan ons zeker bevredigen. U zorgt voor de nodige garanties, ook om de kritieken te ondervangen. De heer Van Nieuwenhuysen heeft een aantal opmerkingen geformuleerd naar aanleiding van die actuele vraag over controle in juni. Het is zeer positief dat op een duidelijke wijze rekening wordt gehouden met de aanbevelingen en met de voorbeelden uit het buitenland.

Mijnheer de minister, u stelde zich de vraag hoe dat in Brussel anders moet gebeuren met al die verschillende culturen. Ik vind dat geen goed argument. Alle inwoners van dit land moeten op een gedegen manier worden betrokken bij het stemmen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik kan aannemen dat de heer Verfaillie is gewonnen voor het veralgemeend elektronisch stemmen. In 2000 stond onze partij in het district niet op het scherm en heeft men de verkiezingen moeten overdoen.

Mijnheer de minister, ik vraag me af of u er nog zult geraken voor 2009. Als men de fiches van de Vlaamse administratie bekijkt in verband met de institutionele hervormingen, dan blijkt dat daar ook een luik aan is gewijd. De leidend ambtenaar zegt heel duidelijk dat we de termijnen van de aanbestedingen niet zullen halen wanneer er voor 30 september 2007 geen beslissing is genomen. De leverancier kan de operationaliteit van het bestaande systeem niet meer garanderen en bovendien zijn er geen vervangstukken meer.

Mijnheer de minister, u beweert dat u voorstander bent van het onderzoek van die zeven universiteitsprofessoren over bijkomende controle. Wanneer het systeem sluitend is, dan is er echter geen bijkomende controle nodig. Als u nu zegt dat een bijkomende controle niet slecht zou zijn, dan betekent dat impliciet dat het systeem voordien niet helemaal sluitend was. Het voorstel van die professoren, namelijk dat men ook een afdruk krijgt van de stem die men heeft uitgebracht, is een eerste stap. Een tweede stap zou moeten zijn dat die uitgebrachte stem eveneens in een urne wordt gedeponeerd. Wanneer er dan nadien betwistingen zijn of indien wordt vastgesteld dat het elektronische systeem heeft gefaald, dan kan men alsnog overgaan tot de manuele telling van de stemmen.

Wij hebben dat voorgesteld in Kamer en Senaat toen het elektronisch stemmen werd ingevoerd. Wij hebben dat voorstel herhaald naar aanleiding van rapporten van de verschillende expertencommissies van de parlementen. Het is niet de bedoeling dat de kiezer die print meeneemt, maar wel dat die wordt verzameld in een urne die wordt verzegeld. Wanneer zich dan problemen voordoen of wanneer het systeem faalt, dan heeft men nog de mogelijkheid om nadien manueel te tellen.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, iedereen is gespannen als het over verkiezingen gaat, maar dat is natuurlijk onze corebusiness. Mijnheer Van Hauthem, het tijdsplan is inderdaad krap en moeilijk, maar het is nog niet te laat. Er is inderdaad geen tijd op overschot.

Het feit dat de studie door zeven universiteiten gebeurt en dat de Europese aanbesteding wordt georganiseerd

voor de nieuwe hard- en software op basis van een bestek dat de verschillende overheden aan het maken zijn, geeft aan dat het federale niveau elektronisch stemmen absoluut niet ongenegen is. Ik hoor van de collega's van de andere gewesten – maar dat is enkel van horen zeggen en op basis van verklaringen in de media – dat mijn collega Courard in het Waalse Gewest zich duidelijk uitspreekt voor het stemmen met potlood en papier. Vlaanderen kiest duidelijk voor het stemmen met computer. Ik denk dat Brussel ook zal kiezen voor het elektronisch stemmen vanwege de problematiek die ik heb aangehaald.

Mijnheer Van Dijck, uiteraard moet iedereen meedoen. Ik heb de afgelopen drieënhalve jaar in het kader van inburgering en integratie niets anders gedaan dan ervoor te zorgen dat iedereen mee is, dat mensen de taal leren, dat mensen actief kunnen participeren aan de samenleving. Niettemin zijn er praktische problemen zoals het samenstellen van telbureaus met een bevolking die permanent wijzigt, waar er grote rotatie is, waar er een grote va-et-vient is – met excuses voor de Franse uitdrukking –, waar er grote rotatie is van de mensen in de wijken en buurten binnen de grootstedelijke centra.

Het sluitende element van de stemming is in Vlaanderen gecontroleerd bij de verkiezingen van 2006 door externe experts en door experts van het Vlaams Parlement. De twee groepen experts zijn beiden tot de sluitende conclusie gekomen dat het elektronisch stemmen volslagen correct is gebeurd. Er heeft totaal geen manipulatie plaatsgevonden in de verkiezingen. Door dat altijd opnieuw op te rakelen, geeft men bijna aan dat het mogelijk wel zou kunnen. Dat is niet het geval. Twee expertengroepen bevestigen dit onafhankelijk van elkaar, met de reputatie die ze in dezen hebben hoog te houden. Het voordeel is dat mensen duidelijk kunnen zien voor wie ze hebben gestemd op basis van de uitprint, op basis van het ticket dat ze meekrijgen. In die zin is dit een stuk klantvriendelijker en stemvriendelijker.

De heer Jan Verfaillie: U hebt niet geantwoord op mijn vraag omtrent het eventueel schrijven aan de lokale besturen dat het veralgemeend elektronisch stemmen in 2009 ingang zou vinden en dat ze in geen budgettaire middelen moeten voorzien op hun begroting.

Minister Marino Keulen: Wat u zegt over de budgettaire middelen, klopt. Het veralgemeend elektronisch stemmen is onze stelling. Als het federale niveau beslist om te stemmen met potlood en papier, dan zal dat zo zijn. Ze hebben wettelijk wat dat betreft als enige de autoriteit om die beslissing te nemen. Ze kunnen echter ook gemoduleerd beslissen waarbij in het ene gewest met potlood en papier wordt gestemd en in het andere elektronisch. Ze kunnen ook beslissen om in de drie

gewesten elektronisch te stemmen. Het is het federale niveau dat als enige en laatste deze beslissing neemt.

Wat betreft de kosten, geldt het Belfortprincipe. Als we van hogerhand iets beslissen dat zich vertaalt naar de gemeente- en stadbesturen, dan moeten we ervoor zorgen dat de beslissing kostendekkend wordt genomen.

De heer Jan Verfaillie: Ik hoop dan dat de beslissing zo snel mogelijk wordt genomen opdat iedereen weet waar men aan toe is. Mijnheer Van Hauthem, door de herverkiezing in het kanton Veurne ben ik erin geslaagd om lid te worden van de provincieraad van West-Vlaanderen want bij de eerste verkiezing stond ik niet op de lijst.

Minister Marino Keulen: We zijn daar heel blij mee.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, we kunnen tot een systeem komen waarbij de uitprint niet alleen de mensen een bevestiging geeft van hun stemgedrag, maar waarbij die ook wordt gedeponereerd. Op die manier kan er steeds worden gecontroleerd.

Minister Marino Keulen: Dat gebeurt ook. Dit moet in de urne worden gestopt. Er wordt geteld aan de hand van de barcode. Er is ook een duidelijke uitprint die bij een eventuele hertelling kan worden gebruikt. Visueel is dan duidelijk voor wie en welke partijen is gestemd.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, ik denk inderdaad dat we zo de sceptici de mond kunnen snoeren en dat we er zeker van kunnen zijn dat de uitslagen van de verkiezingen kloppen en overeenkomen met de intentie van de kiezers.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de stand van zaken met betrekking tot de hervorming van de belasting op inverkeerstelling

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we kunnen geen krant of tijdschrift opendoen of er valt een blinkend foldertje uit van een autoconstructeur die ons probeert te verleiden met de schitterende modellen die hij dit jaar op de markt brengt. Die foldertjes hebben één ding gemeen: alle autoconstructeurs investeren in milieuvriendelijke technologie en proberen ecovriendelijke wagens te verkopen.

De vraag is natuurlijk of we geïnteresseerd zijn in die wagens, of we ze kopen. Sommigen doen dat. Vorig

jaar, in 2007, werden slechts 17.000 wagens verkocht uit de meest milieuvriendelijke categorie, dat zijn wagens die minder dan 115 gram CO₂ per kilometer uitstoten, op in het totaal een half miljoen verkochte wagens. Meer nog, het marktaandeel van de ecovriendelijke wagens is gedaald ten opzichte van 2005: van 5 percent naar 4 percent.

Daarvoor zijn verschillende verklaringen. De federale overheid heeft geprobeerd om ons aankoopgedrag te beïnvloeden met een fiscale tegemoetkoming. Een fiscale tegemoetkoming voelt men natuurlijk niet onmiddellijk bij de aankoop, maar ten vroegste één jaar later. De fiscale tegemoetkoming heeft bovendien enkel betrekking op een aantal wagens en die bevinden zich niet in de meest courante segmenten zoals die van de monovolumes, de soft-SUV's en de grote gezinswagens.

De belangrijkste hefboom, mevrouw de minister, om de consument ertoe aan te zetten om meer milieuvriendelijk te kopen, heeft de Vlaamse Regering in handen. Sinds Lambermont in 2001 zijn de gewesten immers bevoegd voor het bepalen van de aanslagvoet en de heffingsgrondslag van de Belasting op de Inverkeerstelling (BIV). Dat is erg belangrijk, want de BIV wordt onmiddellijk bij de aankoop van een wagen betaald. Als we aan de BIV een signaalfunctie geven, kunnen we aan de consument zeggen op welke wagens hij veel minder belastingen zal betalen dan op andere.

Het probleem is dat de BIV gekoppeld is aan het vermogen van een motor. Dat is een verouderd systeem, dat veel te weinig rekening houdt met de milieuprestaties van een wagen. Zelfs de autoconstructeurs zijn daarvan overtuigd. De Vlaamse Regering heeft daarom in juli 2006 al beslist om de BIV voortaan te koppelen aan de milieuprestaties van een voertuig, en meer bepaald aan de ecoscore.

Ik citeer uit de beleidsbrief voor 2007, voor vorig jaar dus, van de minister van Financiën, de heer Van Mechelen: "Voor personenwagens zouden de verkeersbelasting en de BIV niet langer op grond van de fiscale pk's, maar wel op basis van een ecoscore van het voertuig berekend worden, waarbij voertuigen met een hoge ecoscore minder belasting zullen betalen dan voertuigen met een lage ecoscore."

Voor de duidelijkheid: de ecoscore is een soort score tussen nul en honderd, die rekening houdt met het klimaat-effect van een wagen, met het effect op de luchtvervuiling en met de geluidsoverlast.

Mevrouw de minister, in oktober vorig jaar heeft de minister nogmaals beslist dat wordt voortgewerkt aan het denkspoor van de ecoscore. Ik stond feitelijk te trappelen van ongeduld. Ik vroeg me af wanneer u een mededeling zou doen over de hervorming van de BIV.

Ik vermoedde dat u zou kiezen voor de opening van het Autosalon, dat in het teken staat van het milieu. Ik wachtte op uw mededeling dat voortaan de ecoscore van een wagen zou bepalen hoeveel belasting we zullen betalen bij de aankoop.

Spijtig genoeg hebt u gisteren wel iets meegedeeld, mevrouw de minister, maar dat hield een beetje weinig in. U lanceerde wel een website waarop de mensen kunnen zien wat de ecoscore van een voertuig is, maar over de hervorming van de BIV hebt u niets gezegd. Meer nog, ik lees in een krant dat u niet wilt bevestigen dat de ecoscore voortaan de heffingsgrondslag zal worden voor de BIV.

Ik vind dat een heel vreemde uitspraak, zeker in het licht van dit document. Het is de toelichting bij de uitgavenbegroting voor 2008, die we hier hebben goedgekeurd. Ik lees daarin: “De uitwerking van de verkeersbelastingen op basis van de milieukeurmerken van het voertuig is in volle voorbereiding. Een protocolakkoord tussen de federale overheid en de drie gewesten over het gebruik van ecoscore ligt ter goedkeuring op tafel.” Dit werd geschreven in november 2007. Vandaag bevestigt u niet dat de ecoscore zal worden ingevoerd als grondslag voor de BIV.

Zit er een haar in de boter bij de andere gewesten? Keert u op uw schreden terug? Is er een technisch probleem?

Wanneer zal de BIV worden hervormd? Kunt u een timing ter zake geven? Kunt u bevestigen dat we in de toekomst voor bepaalde wagens meer zullen betalen dan vandaag, en voor andere minder? (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Vandenbroucke, uw vraag leidt tot applaus. Dat is al goed. We zullen moeten zien wat er met het antwoord zal gebeuren.

U hebt de kranten goed gelezen. Dat is altijd leuk, want er volgt dan een vraag uit, en nu staat u hier. U moet de beslissing die de Vlaamse Regering heeft genomen op 20 juli 2006, eens goed nalezen. U verwijst naar die beslissing. In het eerste deel ervan wordt zeer terecht gesteld dat milieukeurmerken van de wagen voortaan als grondslag zullen worden genomen voor het berekenen van de BIV. Daar werd echter meteen aan toegevoegd dat die hervorming zal plaatsvinden op het ogenblik dat ook die inning van die belastingen daadwerkelijk door het Vlaamse Gewest kan worden gedaan. Om technische redenen kan dit momenteel nog niet. Dat is een van de redenen waarom we daar nu nog geen grote uitspraken over doen.

U zegt heel terecht dat de basis die vandaag wordt gebruikt om de BIV te berekenen, verouderd is. Iedereen is het daarover eens. Het staat te lezen in heel wat nota's, en ook in beleidsbrieven. Ik heb het gisteren ook nog

eens bevestigd. Iedereen is het erover eens dat de fiscale pk's en het motorvermogen een verouderde basis zijn. De ecoscore kan een goede basis zijn voor die hervorming. Ik heb gisteren echter niet formeel bevestigd dat het sowieso zo zal zijn, omdat we dit in zijn geheel moeten bekijken. U weet dat er momenteel ook een accijns bestaat op de brandstoffen die worden gebruikt. In die accijns is een CO₂-component opgenomen. De vraag rijst of we nogmaals die CO₂-component moeten opnemen in de ecoscore. Zoals u zelf, zegt is die immers momenteel mee opgenomen in die score, naast de effecten qua geluid en nog een aantal andere parameters. Die zaken worden momenteel bekeken. Principieel ben ik het er dus volkomen mee eens dat de BIV wordt hervormd aan de hand van de milieuvriendelijkheid van de wagen. De administratie heeft een voorstel uitgewerkt, waarin de parameters nauwkeurig beschreven staan. Die zullen in de komende maanden voort worden uitgewerkt, zodat een en ander hopelijk dit jaar definitief kan worden afgerond. Dat staat ook zo in mijn beleidsbrief.

U verwijst ook naar een protocolakkoord. U zult wellicht ook al hebben gelezen en gehoord dat het Waalse Gewest inderdaad kiest voor een andere formule en ook gisteren niet aanwezig was op de persconferentie over de ecoscore. Deze hefboom is echter in Vlaamse handen, en we gaan ook voort op deze weg.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet dat het Waalse Gewest een andere keuze maakt. U laat toch enigszins in het midden of de basis nu al dan niet de ecoscore zal zijn, terwijl in juli 2006 toch al werd beslist dat de ecoscore wel de heffingsgrondslag moet zijn.

Ik weet dat minister Van Mechelen in diezelfde beleidsbrief waaruit ik heb geciteerd, stelt dat ten vroegste te kunnen uitvoeren op 1 januari 2008. Ik had eerlijk gezegd dan ook gehoopt dat dit op 1 januari 2008 het geval zou zijn. Goed, u hebt een aantal redenen gegeven waarom het langer duurt. Ik hoop dat het 1 januari 2009 zal zijn, zodat we eindelijk een goed signaal kunnen geven aan de consument over welke wagens ten eerste zijn voorkeur verdienen.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de minister, u stelde net dat de regering – terecht – had beslist het BIV-systeem alleen maar te wijzigen op het ogenblik dat ze het zou integreren bij zichzelf. Er werd echter nergens gezegd dat we daarmee moesten wachten. Dat zou gelijktijdig gebeuren. U zegt dat dit niet kan om een technische reden. Kunt u dat even toelichten?

Ik begrijp niet waarom er niet tegelijk op twee elementen kan worden gewerkt. Enerzijds de aankoop van een

wagen: we willen een aankooppolitiek voeren die ertoe leidt dat mensen een milieuvriendelijke wagen kopen. Het andere gaat over het gebruik van de wagen. De CO₂-component wordt daar inderdaad ook al deels meegerekend. Beide kunnen toch best naast elkaar worden aangepakt, zodat ze elkaar versterken. Ik zie niet in waarom het ene niet kan worden ingevoerd naast het andere.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Sannen, ik geloof dat u mij niet goed verstaan hebt. Ik lees de beslissing van de Vlaamse Regering nog eens voor. “Er wordt voorgesteld de ecoscore te gebruiken als basis voor de berekening van de belastingen op de inverkeerstelling en de jaarlijkse verkeersbelasting. Tevens wordt voorgesteld om de hervorming te laten samenvallen met de inning van de belastingen door het Vlaamse Gewest zodat de technische uitvoerbaarheid van de invordering mogelijk wordt.” De overheveling en implementatie van een federale bevoegdheid schept soms problemen. Die technische problemen zijn vooral softwarematig. Het kost moeite en tijd om de hele administratie over te hevelen.

Daarom staat er ook in de nota – ik was nog niet klaar – dat dat ten vroegste in 2008 zou rond zijn. Die deadline is niet gehaald. Het zal misschien 2009 worden; maar in elk geval wordt er had gewerkt, op twee vlakken. We willen zowel de hervorming van de inningswijze als van de aanslag zelf op hetzelfde moment doorvoeren. Dat lijkt me een vorm van degelijk bestuur.

De belasting op de BIV is een manier om tot vermindering van de CO₂-uitstoot over te gaan. De verlaging van het aantal kilometers is een andere piste. Een derde punt is het milieuvriendelijke rijgedrag. Dat zijn de drie sporen die we gaan volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de veiligheid van wegwerkers bij wegwerkzaamheden

ACTUELE VRAAG van de heer Marc van den Abeelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de veiligheid van wegwerkers bij wegwerkzaamheden

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik zal starten met de woorden van een wegwerker. Elke dag als hij 's morgens vertrekt, zegt hij tegen zijn vrouw: “Ik kom mis-

schien niet meer terug.” Elke dag vreest hij voor zijn leven. De auto's en vrachtwagens rijden de wegwerkers gewoon van de weg. Ze deinzen er zelfs niet voor terug hen te doen opschrikken met een luide claxon.

Maandag kwam spijtig genoeg weer een wegenarbeider om het leven op de expresweg E34. Een vrachtwagen reed er in op een veiligheidswagen met stootkussen. Er viel een dode en enkele zwaargewonden bij de wegwerkers. Zij zijn of waren in dienst van de Vlaamse overheid. De signalisatie, de fluovestjes, de aankondiging, dat bleek allemaal perfect in orde te zijn. De omstandigheden van het ongeval worden nog verder onderzocht.

We hebben het hier al vaker over gehad. Vorig jaar zijn er gelukkig geen dodelijke ongevallen gebeurd. In 2006 zijn er toch een zevental werknemers van het Vlaamse Gewest of van aannemers die voor ons werken, omgekomen bij een tragisch ongeval. Wat kan men nog meer doen? U hebt al maatregelen genomen, en uw voorgangers hebben dat gedaan. Iemand van vakbondszijde liet uitschijnen dat een sensibiliseringsactie, ook naar de automobilisten, een manier was om er beter van af te komen. Belangrijk is dat deze Vlaamse Regering verder inspanningen levert inzake het onderhoud van de wegen, aanpassingen en werken. De gevaarlijke situaties blijven dus bestaan. Ik heb slechts één simpele vraag. Welke inspanningen of maatregelen ziet u nog om de veiligheid van de wegwerkers nog te verhogen? Ik denk aan nieuwe sensibiliseringsacties. Misschien kunt u contact opnemen met uw federale collega van Mobiliteit voor een doorgedreven controle en sensibilisering van de bestuurders.

De voorzitter: De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen: Mevrouw de voorzitter, ik ben ook geschrokken van het bericht in de krant dat de veiligheid van die werknemers niet optimaal is. Als ik me niet vergis, zijn in 2001 nochtans een aantal nieuwe maatregelen uitgevaardigd. De sector en de toenmalige minister waren toen van mening dat deze maatregelen veel zouden oplossen. Niets blijkt minder waar. Ik vraag me af wat we nog zouden kunnen doen. Wat dat betreft, sluit ik me alvast aan bij de heer Decaluwe. Het zal niet eenvoudig zijn, maar we moeten een aantal zaken in de gaten blijven houden.

Ik moet zelf vaak de autosnelweg nemen en ik stel vast dat vrachtwagens veel snelheidsovertredingen begaan en dat er vaak muurvorming is. De vrachtwagenbestuurders nemen het blijkbaar niet zo nauw met het verkeersreglement. Het lijkt me alvast opportuun de federale politie, vooral op de grote assen, meer snelheidscontroles te laten uitvoeren.

Bovendien meen ik dat de moderne technologische middelen in vrachtwagens niet altijd optimaal worden

gebruikt. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de cruise control. In een klein land als het onze is de cruise control in feite niet op zijn plaats. Ons land heeft het dichtste wegennetwerk van Europa. De federale overheid wil de vrachtwagenbestuurders nu een inhaalverbod opleggen. Ze zou beter ook een verbod op het gebruik van de cruise control opleggen. In mijn ogen zou dit veel oplossen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, eerst en vooral wil ik hier verklaren dat ik geschokt ben door het ongeval dat zich eerder deze week heeft voorgedaan. Het betreft hier een mobiele werkplaats. We doen al wat we kunnen om de werken op onze wegen zo goed mogelijk te laten verlopen. We volgen de bestekken met betrekking tot de werfsignalisatie. We volgen de Europese, Belgische en Vlaamse regelgeving. We gaan zelfs nog een stap verder. Hoewel we de regels naleven, worden we toch met een dramatisch incident geconfronteerd.

De vraag rijst hoe we hier in de toekomst mee moeten omgaan. Ik denk hierbij aan het debat dat we vorige week in de commissie voor Openbare Werken hebben gevoerd. Toen is nadrukkelijk de vraag gesteld om met nachtploegen te werken. Dat zou ons in staat moeten stellen nog meer wegenwerken uit te voeren. We hebben het toen onder meer gehad over het moeilijke evenwicht tussen het uitvoeren van veel werken en het naleven van alle veiligheidsvoorschriften. De commissieleden hebben benadrukt dat het naleven van de veiligheidsvoorschriften van prioritair belang is. Dat is eigenlijk zelfs geen discussiepunt.

Ik heb de verslagen over het ongeval gelezen. Volgende week vergadert de interne werkgroep over de veiligheid bij wegenwerken. Twee zaken zouden een concrete oplossing voor het probleem kunnen bieden. Het is echter maar de vraag in welke mate dit ongeval had kunnen worden vermeden. Tegen dergelijke frontale botsingen valt immers niet veel in te brengen.

Aan de mobiele werkplaatsen hangt een botskussen. We zouden de eisen die aan dergelijke kussens worden gesteld, kunnen verhogen. Die idee zit al een tijdje in de pipeline. Verder leidt muurvorming ertoe dat wegenwerken slechts van op korte afstand zichtbaar worden. Er bestaat een systeem waarbij een bord met digitale aanduiding uit een wagen omhoog schuift om de werken aan te kondigen. Het is de bedoeling van de werkgroep de discussie over deze mogelijke oplossingen tegen Pasen af te ronden. Tegen het komende najaar zouden we in staat moeten zijn om die digitale aankondigingsborden systematisch te gebruiken. Dit visuele hulpmiddel moet het mogelijk maken de veiligheid van de wegenwerkers te verhogen.

Ik ben bereid contact met de minister van Binnenlandse Zaken op te nemen. Ik zal hem verzoeken de handha-

ving op het terrein nader te onderzoeken. Meer dan op andere plaatsen, is in de nabijheid van wegenwerken behoefte aan verscherpte snelheidscontroles.

Ik verwijs in dit verband ook naar het recente initiatief van de website www.wegenwerken.be. Sinds kort wordt ervoor gezorgd dat wegenwerken elkaar niet meer opvolgen. Vroeger kon men via omleidingen bij nieuwe wegenwerken uitkomen. Indien we die opeenvolging van wegenwerken kunnen vermijden, zal de veiligheid allicht stijgen.

Ik vat samen. Er zijn twee concrete maatregelen, een verzoek om te overleggen met mijn federale collega en de bijeenroeping van de werkgroep veiligheid. De Vlaamse overheid wil alle regels inzake veiligheid en wegsignalisatie ter harte nemen.

De heer Carl Decaluwe: Men kan niet creatief genoeg zijn om de risico's tot een minimum te herleiden. Misschien is een sensibiliseringscampagne nodig. Geregeld voeren we campagnes over verkeersveiligheid. We moeten de weggebruikers respect bijbrengen voor de wegenwerkers: hun veiligheid moet maximaal worden gewaarborgd.

De heer Marc van den Abeelen: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat ze dit ter harte neemt.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Decaluwe, er is in een sensibiliseringscampagne voorzien. Die start in het voorjaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het pleidooi van de minister-president voor de verankering van Vlaamse bedrijven versus de oproep van de GIMV-voorzitter om buitenlandse partners voor de bedrijven aan te trekken

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collegae, het minste dat men kan zeggen over uw mooi artikel in De Tijd is wel dat u het verankeringsdebat van onder het stof hebt gehaald.

Ik herinner me nog toen ik een beginnend politicus was, ongeveer vijftien jaar geleden. Ik was toen nog

niet verkozen, maar destijds was het verankeringsdebat wél actueel. Het was de tijd van uw verre voorganger, de heer Luc Van den Brande. Hij reikte toen jaarlijks verankeringsprijzen uit aan bedrijven die in het buitenland sterk uitbreiden, maar er tegelijkertijd voor zorgen dat de beslissingsmacht in Vlaanderen blijft.

Sindsdien is het debat hier niet altijd even intensief gevoerd, zo heb ik de indruk. In deze legislatuur zijn we er enkele keren over begonnen, naar aanleiding van enkele pijnlijke dossiers uit de automobielsector. Toen hebben zowel uw huidige partijvoorzitter, de heer Schouppe, als ikzelf sterk gepleit voor een Vlaamse verankering op de klassieke manier. Ook u bent daar een voorstander van. Wij zijn voorstanders van de klassieke verankering zoals het ons altijd is voorgehouden, via het kapitaal. Medio september, toen UNIZO het werkjaar aanvatte, hebt u bij die gelegenheid gezegd dat we ervoor moeten oppassen onze bedrijven niet te snel aan buitenlandse gegadigden te verkopen. U pleitte er toen voor om het in Vlaanderen aanwezige kapitaal te mobiliseren om de Vlaamse bedrijven in Vlaamse handen te houden.

Die klassieke benadering van de verankering wordt ook door financiële experts zoals de heer Noels verdedigd. Hij zei op 20 december in Trends dat hij de 600 miljoen euro waarover de Vlaamse Regering beschikte niet zou hebben weggegeven aan de gemeenten, maar ze zou hebben gebruikt voor het veiligstellen van interessante economische activa. Hij zou dat geld hebben geïnvesteerd via durfkapitaalverstrekking, bijvoorbeeld in de automobielsector.

De voorbije weken hebt u die stelling onderschreven. U zei dat u er zelfs zou voor zorgen dat u de Vlaamse ‘captains of capital’, zoals u ze noemde, wilt mobiliseren voor een wervend project om een succesvolle verankeringsoperatie door te voeren. Maar stel u voor: uitgerend over dit punt wordt u in hetzelfde dagblad tegengesproken door de heer Vinck. Hij gelooft niet in de verankeringsstrategie van de minister-president, al is het maar omdat de Vlaamse kapitaalmarkt niet sterk genoeg, te diffuus en te versplinterd is. Dat is zijn eerste punt.

Daarnaast zou hij graag hebben dat de Vlaamse kmo's hun blik op het buitenland richten en overeind blijven in de vaart der volkeren door ook in het buitenland te investeren.

Op het moment dat u uw mooie boutades laat neerschrijven in de krant, doet bovendien ook de heer Herman Daems van de GIMV een uitspraak die diametraal tegenover uw visie staat: “Willen we als Vlaamse kmo's overleven, dan moeten we misschien wel een heel andere wending nemen. Naast het aantrekken van investeerders, moet meer worden gezocht naar buitenlandse partners waarin Vlaamse bedrijven kunnen investeren. Het zou zelfs zo ver kunnen gaan dat, in plaats van investeerders

te zoeken, men op zoek gaat naar buitenlandse overnemers van Vlaamse bedrijven, om op die manier Vlaamse technologie onder te brengen bij buitenlandse groepen.”

Mijnheer de minister-president, ik geloof dat het debat begonnen is. U en ik hebben daar een visie over. De Vlaamse kapitalisten hebben er ook een. Ik heb de indruk dat die visies tegenover elkaar komen te staan. Het is goed dat het debat wordt aangegaan, maar we moeten wel goed weten op welke manier we het debat aangaan, wat onze uitgangspunten zijn en vooral wat uw uitgangspunt is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Penris, het verheugt mij dat u alle artikels en interviews nauwgezet opvolgt. Als wij Vlaanderen in Actie verder lanceren, zodat Vlaanderen in 2020 bij de vijf beste regio's van Europa zal behoren, moeten we ook nadenken over hoe we tegenover ons economisch weefsel staan. En met ons economisch weefsel bedoel ik onze bedrijven in Vlaanderen, maar ook de Vlaamse bedrijven die in de rest van de wereld actief zijn.

Een van mijn voorgangers, de heer Van den Brande, heeft indertijd het verankeringsdebat op gang gebracht. Dat debat is toen ook hier aan bod gekomen, maar is nadien een stille dood gestorven. Ik heb het dossier opnieuw opgenomen en het ‘het vernieuwde verankeringsdebat’ genoemd. Ik ben blij dat er ook hier in het parlement interesse is voor dat debat.

Wij hebben in Vlaanderen een hoge productiviteit, heel goed onderwijs, een goed opleidingsniveau en gelukkig ook een hoog spaarvolume. Dat is positief. Iedereen herinnert zich nog de wet-Cooreman-Declercq uit 1982, waarin voor het eerst werd gesteld dat men het spaargeld ook zou inzetten voor risicokapitaal. Daarnaast stel ik vast dat wij heel wat captains of capital hebben, zoals ik dat genoemd heb, maar dat zij in vrij verspreide slagorde actief zijn. Als het gaat over bedrijven met een waarde van 150 miljoen euro of meer, hebben die captains of capital op zich onvoldoende kracht om in te stappen in de grote Europese of Amerikaanse fondsen, die veel meer middelen hebben. Over al deze elementen wil ik het debat opnieuw openen.

Ik hoop ten eerste dat we met dit nieuwe debat een mentaliteitswijziging kunnen teweegbrengen bij onze kmo's, zodat ze bij een overnameaanbod toch twee keer nadenken voor ze erop ingaan. Ik besef uiteraard dat ik weinig of geen inspraak heb als een bedrijfsleider een uniek aanbod krijgt dat hij moeilijk kan afslaan. Dat is ook niet mijn bedoeling. Ik wil enkel vermijden dat we al onze kleine en grote diamanten zomaar laten vertrekken naar het buitenland, met alle gevolgen van dien.

Ten tweede vind ik het heel belangrijk dat wij kmo's of groeiondernemingen helpen om internationaal actief te zijn op andere markten. Dat is de tweede invalshoek van de nieuwe verankerde visie. Ten derde is het interessant dat er in Vlaanderen niet meer overnames gebeuren, maar dat wij juist actiever zijn in het buitenland en daar bedrijven overnemen. Ik ga ervan uit dat dit nu al gebeurt, maar wat mij betreft onvoldoende.

In IJsland en Singapore wordt er beleid gevoerd in die richting. Ik heb recent een vergadering gehad met een aantal Vlaamse captains of capital om te vragen wat hun antwoord is. Kunnen we niet concreet enkele richtingen uitwerken? Daarmee zijn we nu volop bezig.

Wanneer ik meer zicht heb op de vorderingen bij de captains of capital, kunnen we het debat hier heropenen. De drie visies die ik heb meegegeven, moeten we concretiseren in het belang van onze economie en in het kader van Vlaanderen in Actie, met de ambitie om een topregio te zijn tegen 2020.

De heer Jan Penris: Ik ben vandaag om twee redenen blij. Eerst en vooral omdat het debat heropend is. Het is ook onze verantwoordelijkheid dat het te lang is stilgevallen. Ik ben verder blij dat uw uitgangspunten in dit debat ook die van mij zijn. We hebben al bijna een virtuele meerderheid in dit halfroed, enkel en alleen wat dit betreft.

U zet in op de juiste punten. Ik haal een voorbeeld aan uit een wereld die ik iets beter ken: de Antwerpse haven. Het bloeiende bedrijf in Vlaamse handen Hesse-Noord Natie, de grootste speler, is in de verleiding gekomen om het kapitaal uit handen te geven aan een Zuidoost-Aziatische groep.

Maar er zijn ook positieve voorbeelden. Katoen Natie/Seaport van de heer Huts blijft Vlaams kapitaal verankeren en heeft het beslissingscentrum in Antwerpen gehouden. Tegelijk is het bedrijf de plas overgestoken en ontwikkelt grootse projecten onder andere in Montevideo in Zuid-Amerika.

Dat is de richting die we uit moeten. Ik zal met aandacht kijken naar de constructies die u gaat voorstellen in uw mobilisatieplan aan de 'Captains of Capital', zoals u ze noemt. Ik ben ook benieuwd hoe u de scepsis die leeft bij niet-onbelangrijke mensen in Vlaanderen, zult kunnen pareren. Ik denk dan aan de heren Vinck en Daems. Mocht u van ons een zetje nodig hebben, ik ben bereid het u te geven.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, ik ben ook verheugd dat u het debat heropent, met uw oproep aan de Vlaamse ondernemers om niet te

bezwijken onder de druk om hun bedrijf te verkopen en aan de kapitaalverschaffers om prioritair te investeren in Vlaamse bedrijven. Dat is een lovenswaardig initiatief, maar er zal meer nodig zijn. Er zijn dringend bijkomende inspanningen nodig. Om te beginnen is een mentaliteitswijziging noodzakelijk, maar ook meer dan dat.

Ik heb het geenszins over de federale maatregelen die de heer Reynders dacht te moeten nemen in verband met de afschaffing van de Belgisch-Franse overeenkomst, waarbij Franse grensarbeiders hun fiscale voordelen om in Vlaanderen te werken dreigen te verliezen. Deze federale maatregel heeft enkel tot doel de concurrentie met Waalse arbeiders tegen te gaan. De Vlaamse bedrijven zullen er geen baat bij hebben, integendeel. Ze gaan enkel grotere rekruteringsproblemen tegemoet. Veel van deze bedrijven dreigen ermee om Vlaanderen in hun geheel of gedeeltelijk te verlaten. Van Vlaamse verankering van de bedrijven is in deze dan ook geen enkele sprake.

Collega's, ik dring er dan ook op aan dat de Vlaamse overheid kiest voor de Vlaamse verankering van bedrijven, meer dan voor het aantrekken van buitenlandse partners.

De Vlaamse overheid moet ook investeren in een gunstig ondernemingsklimaat. Volgens mij is dat het beste instrument om de Vlaamse verankering van bedrijven te bekomen. Mijnheer de minister-president, ondanks het Europese verbod om directe steun te verlenen, kunnen toch bijkomende maatregelen worden opgenomen in het mobilisatieplan, onder andere inzake respect voor de ondernemer.

Dat moet zeker worden verbeterd. De fiscale druk moet omlaag en er moet verder werk worden gemaakt van de verlaging van de administratieve lasten. De milieuwetgeving moet uiteraard goed en onderbouwd zijn, maar mag niet overdreven zijn of vervallen in regelnevel. Er moet ook verder worden geïnvesteerd, waarbij we al een hele weg afgelegd hebben, in betaalbaar en goed opgeleid personeel.

Mijnheer de minister-president, ik ben verheugd dat het debat opnieuw geopend is. Er is nog veel werk aan de winkel. Ik wil, symbolisch, toch ook vragen dat het oorspronkelijke idee van de Vlaamse verankeringsprijs van de heer Van den Brande opnieuw van onder het stof wordt gehaald.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat de waarheid ergens in het midden zal liggen van wat hier werd gezegd. We kunnen niet in een glazen bol kijken om te bepalen welke beslissing we zullen nemen in verband met verankering.

Mijnheer de minister-president, u hebt gezegd dat we bijna het beste onderwijs van de wereld hebben en misschien wel de beste ingenieurs. We hebben ook de mensen die vooral heel sterk staan op het gebied van innovatie.

Onze bedrijven in Vlaanderen, en in Wallonië ook een beetje, hebben hoofdzakelijk een troef voor alles wat intellectuele eigendommen betreft. We moeten bezorgd zijn over onze intellectuele eigendommen, zijnde octrooien en patenten, die gebaseerd zijn op onze sterke innovatieve geest.

Die mogen niet mee verhuizen met een of andere naam, met een of ander vastgoed of een of ander bedrijf, zonder dat Vlaanderen daar verder van kan genieten. We doen alle inspanningen om mensen op te leiden en om heel goede mensen te vinden, maar op het moment dat ze echt iets nieuw hebben uitgevonden, zouden we het verliezen.

Mijnheer de minister-president, dat is mijn bezorgdheid voor Vlaanderen. Ik hoop dat u tijdens de gesprekken, discussies en beslissingen ook met die intellectuele eigendommen rekening houdt en minstens probeert om de waarde ervan in Vlaanderen te houden.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, ik wil u danken dat u nog een aantal andere belangrijke elementen aansnijdt. Er zijn studies waaruit blijkt dat de valorisering van de investeringen die wij hier doen naar onderzoek en ontwikkeling voor 71 percent in het buitenland gebeurt. Ik denk dat het heel belangrijk is om de valorisatie van onze inspanningen naar onderzoek en ontwikkeling maximaal in Vlaanderen te houden.

Mijnheer Penris, het is natuurlijk een en-enverhaal. Ik denk dat we ervoor moeten zorgen dat we ook buitenlandse investeerders naar Vlaanderen trekken. We hebben na de Tweede Wereldoorlog een belangrijke golf gekend van Amerikaanse en Japanse bedrijven.

De vraag rijst hoe we ervoor kunnen zorgen dat de BRIC-landen – Brazilië, Rusland, India en China – ook hier investeren. Het is een en-enverhaal, om ervoor te zorgen dat we tot die top gaan behoren.

Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat er positieve reacties zijn om dit debat te heropenen. Ik ben daar zeer verheugd over. Ik ga ervan uit dat wanneer we dit verder hebben bekeken, we er uitgebreid opnieuw over kunnen discussiëren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse strategie ten aanzien van biologisch geteelde groenten, naar aanleiding van het rapport 'De meerwaarde van bio'

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het rapport 'De meerwaarde van bio'

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, uit een grootschalig onderzoek van de universiteit van Gent, dat werd gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, zou moeten blijken dat biologisch geteelde groenten niet per definitie veiliger en gezonder zijn en dat gezondheidsclaims vooralsnog niet aan de orde zijn.

Ik wil hier niet ingaan op de technische aspecten van dit onderzoek, misschien kunnen we er in de subcommissie voor Landbouw eens van gedachten over wisselen. Dit onderzoek stelt echter dat bio soms beter, maar vaak ook slechter scoort in vergelijking met de 'klassieke' tegenhangers. In feite stelt dit onderzoek de meerwaarde van biologisch geteelde groenten in vraag. Inzake milieuvriendelijkheid scoort bio dan wel beter. Ook zou biolandbouw een gunstig effect hebben op biodiversiteit.

Ik moet eerlijk bekennen dat ik verrast was door de resultaten van dit onderzoek. Ook BioForum, de vereniging van Belgische biotelers, reageerde uiterst scherp en negatief op dit onderzoek en stelde dat dit onderzoek tendentiekus en voorbarig was en eigenlijk gebaseerd was op een onvolledige literatuurstudie. BioForum verwijst trouwens naar een gelijkaardig onderzoek van de universiteit van Newcastle waarin de meerwaarde van biogroenten wel duidelijk wordt erkend.

In de subcommissie voor Landbouw hebben we reeds verschillende malen van gedachten gewisseld over de toekomst van de biolandbouw in Vlaanderen omdat uit recente cijfers blijkt dat de biolandbouw in Vlaanderen – u hebt het zelf ook toegegeven, mijnheer de minister-president – het niet zo goed doet in vergelijking met andere Europese landen. Daar stelt men wel een vooruitgang vast, terwijl er in Vlaanderen sprake is van een stagnatie en zelfs een achteruitgang in de productie en het verbruik. Daarom lanceerde de Vlaamse Regering een actieplan Biolandbouw waar toch heel wat middelen naartoe gaan.

De verbruikers zijn bereid om meer centen neer te tellen net omdat ze ervan uitgaan dat bioproducten gezonder en veiliger zijn dan hun klassieke tegenhangers. Het zal u misschien verbazen, maar ik ben een ervaringsdeskundige. Mijn echtgenote is een fervent voorstander van het gebruik van bioproducten. Ik stel vast dat niet alleen bij haar, maar bij veel mensen – zo blijkt uit lezersbrieven – dit onderzoek twijfel heeft veroorzaakt en dat ze zich veel vragen stellen. De hele filosofie achter de biolandbouw wordt met dit onderzoek op de helling gezet. Dit onderzoek heeft het imago van de biolandbouw ernstige schade toegebracht.

Mijnheer de minister-president, wat is uw reactie op dit onderzoek? Is het niet zo dat, vooraleer tot eindconclusies te komen, grondiger en uitgebreider onderzoek nodig is? Hoe valt dit onderzoek te rijmen met het onderzoek van de universiteit van Newcastle? Bent u ook van mening dat dit onderzoek het imago van de biolandbouw heel wat schade toebrengt?

Mijnheer de minister-president, ik heb al verwezen naar het actieplan Biolandbouw. In hoeverre heeft dit onderzoek implicaties op de actualisering ervan? Er is het actieplan 1 en het actieplan 2. Er zou een continue evaluatie en bijsturing volgen. Welke implicaties heeft dit onderzoek voor het actieplan?

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, ik was ongelooflijk kwaad en verontwaardigd.

Minister-president Kris Peeters: Maar deze keer toch niet op mij!

Mevrouw Vera Dua: Ik was kwaad omdat bepaalde zaken zo herkenbaar zijn. De krantentitels logen er niet om: 'Biogroenten niet altijd gezonder'. Men zal maar consument zijn die naar de winkel stapt en vol overtuiging biogroenten koopt. Men zal maar consument zijn die daar wat meer voor wilt betalen omdat men er echt in gelooft dat biologische landbouw een meerwaarde heeft.

De berichtgeving volgde op een studie die in uw opdracht werd uitgevoerd door de vakgroep Landbouweconomie van de Universiteit Gent. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

De titel van de studie was: 'Meerwaarde bio?'

Ik was kwaad en heb onmiddellijk de website van de universiteit geraadpleegd. Ik heb dat rapport van 230 bladzijden gelezen. Ik zal me niet uitspreken over de wetenschappelijkheid van de studie. Het is zeer moeilijk om daarover op twee dagen een oordeel te vellen.

Toch zijn me bepaalde zaken opgevallen. Het gaat om een literatuurstudie. De Universiteit Gent heeft geen enkel

onderzoek verricht. De vorsers hebben een aantal zaken samen genomen en daar een compilatie van gemaakt, goed wetende, zoals ook letterlijk in het rapport staat, dat goed wetenschappelijk onderzoek over de vergelijking tussen biolandbouw en de gangbare landbouw zeer schaars is. Dat is ook de reden waarom de Europese Commissie de opdracht heeft gegeven om die zaak nu eens grondig aan te pakken. De resultaten zullen binnenkort gepubliceerd worden. Alle resultaten in dit rapport wijzen juist op een zeer grote meerwaarde van de biolandbouw. Ik vind dat toch wel zeer vreemd.

Ik heb al die hoofdstukken ook eens nageplozen. Uit praktisch elk onderzoek blijkt dat de biolandbouw beter scoort dan de gangbare landbouw, zowel op het vlak van nitraten, van fosfaten, van biodiversiteit, van bodemkwaliteit enzovoort. De biolandbouw en biolandbouwproducten scoren praktisch steeds beter.

Het voorlaatste hoofdstuk gaat over de voedselkwaliteit. Het wordt opgesplitst in twee delen: de residu's – de giftige stoffen – en de intrinsieke voedselkwaliteit. Wat de residu's betreft, staat er dat bio beter is. Er zijn minder pesticiden, minder nitraten. Maar daar wordt wel aan toegevoegd dat de consument die biogroenten koopt ook degene is die meer groenten eet. Daardoor zou het positieve effect dus ten dele teniet gedaan worden. Dat is toch wel een heel kromme redenering.

Daarna gaat men over tot de kwaliteitskenmerken: vitamines, kalium, calcium. In de tekst staat dat het zeer moeilijk is om conclusies te trekken, omdat er geen goed onderzoek is verricht en veel te veel factoren een rol spelen.

Tot slot volgen de conclusies en de communicatie. Mijnheer de minister-president, u weet dat communicatie belangrijk is. De communicatie is de titel in de krant: 'Biogroenten niet altijd gezonder'. Dat was blijkbaar ook de bedoeling. Als ik alles op een rijtje zet, krijg ik de indruk dat een bepaald uitgangspunt bewezen moest worden. De traditionele landbouw wil gewoon vermijden dat de biolandbouw het predicaat 'gezond' of 'gezonder' claimt. Daar is men als de dood voor. Met het rapport wilde men dat bewijzen. Ondanks alle mogelijke positieve conclusies in het rapport, is de eindconclusie dat de mensen de moeite niet meer moeten doen om bioproducten te kopen.

Mijnheer de minister-president, ik ben ongelooflijk kwaad en verontwaardigd. U ligt toch niet aan de basis van deze tendentieuze berichtgeving?

Minister-president Kris Peeters: U weet maar nooit natuurlijk.

Mevrouw Vera Dua: Ik sta van niets meer verstomd. Ligt u mee aan de basis van de tendentieuze manier

waarop wordt gerapporteerd over de biolandbouw? Als verantwoordelijke minister moet u zich duidelijk distantiëren van de conclusies van deze studie. Dat zou een zeer belangrijk signaal zijn voor de consument.

Aangezien deze rapportering schade heeft toegebracht aan de sector – en die staat al niet sterk in Vlaanderen – wil ik u vragen extra inspanningen te doen en eventueel in extra middelen te voorzien, zodat we een communicatiecampagne kunnen voeren naar de consumenten om duidelijk te maken dat bio een grote meerwaarde heeft en om ervoor te zorgen dat meer consumenten bioproducten kopen.

Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u met mij de verontwaardiging deelt en met mij samen een oplossing zult zoeken voor de biosector. (*Applaus bij Groen!*)

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ten eerste heeft de sector subsidies gevraagd om onderzoeken te doen waaruit zou kunnen blijken dat de biolandbouw een meerwaarde heeft.

Mevrouw Dua, u dicht mij veel toe, ook het kwade blijkbaar, namelijk dat ik die studie zelf zou hebben besteld, dat ik zelf een inbreng in de communicatie zou hebben gehad en dat ik de conclusies van die studie vooraf zou hebben vastgelegd. In alle bescheidenheid: mocht ik dat willen, dan zou me dat niet lukken. Daar is volstrekt geen sprake van. De sector heeft die studie zelf besteld en is er ook de eigenaar van. Ik heb alleen subsidies gegeven omdat men mij dat vroeg.

De studie geeft een aantal dingen vrij genuanceerd weer. U hebt ze doorgenomen. De Universiteit Gent is u zeer dierbaar, neem ik aan. Universiteiten en wetenschappers hebben de opdracht om de zaken goed weer te geven en kritisch te zijn. Als dat soms niet goed valt, moeten we nagaan hoe we het verder aanpakken. Die studie op zich is zeer genuanceerd. Hoe ze in de media is gekomen, is een ander verhaal.

Daarnet is verwezen naar het aspect van de milieuvriendelijkheid, met al zijn facetten, en het aspect gezondheid. Wat betreft de milieuvriendelijkheid, zoals de biodiversiteit, is het vrij duidelijk dat de biolandbouw heel wat positieve elementen bevat. Het element gezondheid moeten we zeer genuanceerd en geval per geval bekijken.

U bent verontwaardigd over deze studie. Ik heb nog niet zo lang geleden op de VRT een programma gezien over de problematiek van de legkippen. Ook de vraag of een bioproduct gezonder is dan een gewoon product, moeten we zeer genuanceerd bekijken. Ik heb begrepen dat die studie dat doet. Het debat moet verder gevoerd worden. De ongenuanceerde uitspraken die in bepaalde media zijn gekomen, zijn te betreuren. Gelukkig is het zeer duidelijk dat voor de gewone producten het aspect

gezondheid nadrukkelijk op een hoog niveau zit, onder andere door de strenge controles.

Bij bioproducten moeten we ook het milieuaspect in acht nemen. Het voorbeeld van de kippen is zeer duidelijk. Dat kippen kunnen rondlopen, heeft een andere impact op hun leven dan als ze in een legbatterij zitten.

Ik heb in de commissie een nieuw actieplan aangekondigd dat klaar moet zijn tegen juni 2008. We zullen er een aantal elementen in meenemen, deze en andere. Er wordt nu een actieplan voor de biolandbouw in Vlaanderen uitgewerkt.

Mevrouw Dua, de VLAM zal dat actieplan gestalte moeten geven. Dat beschikt daartoe over de nodige promotie-elementen.

De studie is genuanceerd. In juni 2008 zal ik een actieplan voorleggen waarin rekening zal worden gehouden met alle elementen en alle actoren. Bioproducten zitten in Vlaanderen onder het gemiddelde niveau van Europa. Er bestaat een markt voor bioproducten. Het feit dat die markt bij ons niet verder ontwikkeld is, heeft te maken met een aantal elementen zoals opleiding, kennis, distributie, enzovoort.

Ik zal daar verder aan werken. Er is in Vlaanderen ruimte voor biolandbouw. Vanuit het beleid moet daar de nodige aandacht aan worden besteed.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Mevrouw Dua was wat radicaler in haar betoog. Zij was kwaad, ik was verrast. Feit is dat de media, zoals in vele dossiers, een rol spelen waar we ons ernstige vragen kunnen bij stellen. Het gaat hier over een genuanceerd rapport, maar wat bij de consument blijft hangen, is de krantentitel die mevrouw Dua net heeft getoond. Ik wil dan ook pleiten voor een rechtzetting van die berichtgeving.

In Vlaanderen worden honderden wetenschappelijke studies besteld en uitgevoerd. De communicatie daarover is soms allesbehalve. In hoeverre valt dit onderzoek te rijmen met het onderzoek van de universiteit van Newcastle? Ik stel me soms vragen bij de waarde van heel wat wetenschappelijke dossiers. Vaak spreekt het ene onderzoek het andere tegen.

Mevrouw Dua, ik betwijfel of de traditionele landbouw de biolandbouw als een concurrent beschouwt en alle middelen die de biolandbouw ter beschikking worden gesteld, in vraag stelt. Mijnheer de minister-president, ik wil u vragen om vanuit uw functie de berichtgeving hierover proberen bij te sturen.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, ik denk niet dat het de schuld is van de media. De opstellers van het rapport hebben op een bepaalde manier gecommuniceerd. De media hebben daar iets uitgepikt

en dat uitvergroet. Zo werkt dat altijd. In die zin blijf ik betreuren dat men een bepaald aspect uit de studie heeft gelicht om ervoor te zorgen dat er geen claim wordt gelegd op het predicaat gezond.

Mijnheer de minister-president, ik heb eigenlijk maar één vraag waarop u gewoon ja of neen moet antwoorden. De opdracht van de studie betreft de meerwaarde van bio. Mijn vraag aan u is of u vindt dat de biologische landbouw een meerwaarde heeft in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik doe niet mee aan het culpabiliseren van een sector of van een segment van een sector. Ik vind het trouwens heel riskant om een intentieproces te maken op basis van een aantal krantenartikels. De meesten onder ons hebben de studie nog niet gelezen.

Mijnheer de minister-president, ik wil u vragen om die studie ter beschikking te stellen van de subcommissie voor Landbouw zodat ze daar ten gronde kan worden besproken en er met meer kennis van zaken over geoordeeld kan worden.

Ik wil ook suggereren dat, als er nog meer moet worden bestudeerd, dat kan gebeuren door onze eigen wetenschappelijke instelling, het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). Ik pleit er dus voor om niet te snel te oordelen, maar wel om gefundeerd te oordelen. Onze eigen instellingen, die heel wat kennis en knowhow hebben, kunnen bij verder onderzoek worden betrokken.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, ik wil me vooral richten tot mevrouw Dua. U vindt dat het artikel in de krant enorm negatief is voor de biolandbouw. Ik treed u bij, maar ik wil er toch iets aan toevoegen. Kunnen we dit niet aanzien als een positief signaal vanuit de klassieke landbouw? De biolandbouw verzettede zich oorspronkelijk voor 300 percent tegen alles wat met milieunegatieve elementen te maken had. Men zou proberen een oplossing te geven aan de problemen op het vlak van milieu en gezondheid. Ik ben erover verheugd dat de klassieke landbouw voor een stuk het voorbeeld van de biolandbouw heeft gevolgd. Ik wil het even hebben over de vitamines. Bepaalde mensen denken dat de klassieke landbouw zich alleen baseert op productie, snelgroei en snelgroeimiddelen die negatief zouden zijn voor de gezondheid. Vandaag blijkt dat ze producten op de markt brengen waarvan we geen schrik moeten hebben en die goed zijn voor de gezondheid.

Op het vlak van pesticiden gebeurt er best ook een onderzoek. Misschien kunnen we ook tot gelijkaardige conclusie komen. Mevrouw Dua, indien het resultaat

van dat onderzoek er ook op zou wijzen dat klassieke producten evengoed scoren als biologische, dan zijn we op het vlak van landbouw heel goed bezig. Dankzij uw inspanningen en die van andere partijen en ministers in het Vlaams Parlement om de landbouwers bewust te maken van het milieu en dankzij de inspanningen van de landbouwers zelf om milieuvriendelijk te produceren, zien we stilaan resultaat. Ik vind dan ook dat het artikel positief kan zijn voor beide.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, het is aan BioForum en VLAM om de nodige communicatie te doen, ook inzake biolandbouw, en dat gebeurt ook.

Mevrouw Dua, ik hoop dat uw vertrouwen in de wetenschappers en de Universiteit Gent niet zo snel verdwijnt. Ik raad u aan om die wetenschappers meer krediet te geven. Dat zijn zeer consequente en goede wetenschappers, die ook vanuit het Vlaams Parlement alle respect verdienen. U bent iets te hard voor hen.

U stelt me een ja-of-neenvraag. Ik heb gezegd dat de biolandbouw in Vlaanderen een toekomst heeft. Ik wil me daar als minister van Landbouw ook verder voor inzetten. Op het vlak van milieuvriendelijkheid scoort biolandbouw beter in de studie. Op het vlak van gezondheid is men genuanceerder en ik kan dat begrijpen. Biomelk bijvoorbeeld moet van koeien komen die grazen op weilanden die alleen biologisch worden bemest. Waar zit het verschil op het vlak van gezondheid met gewone melk van koeien die niet op zo'n biologisch bemeste wei grazen? Dat is zeer genuanceerd. Het is wel duidelijk dat er op het vlak van milieuvriendelijkheid belangrijke elementen spelen.

Ik herhaal dat ik zal ijveren voor een nieuw actieplan en voor de toekomst van de biolandbouw in Vlaanderen. We zullen daarvoor de nodige maatregelen nemen. Ook in de communicatie van de VLAM en BioForum moet heel genuanceerd de meerwaarde van bioproducten in Vlaanderen aan de consument duidelijk worden gemaakt.

De heer Stefaan Sintobin: Aan de heer Callens wil ik nog zeggen dat ik de zaak uiteraard niet wil dramatiseren, maar dat de communicatie over dit onderzoek wel degelijk een serieuze negatieve impact heeft op de consumenten. Ik raad u aan om de talrijke lezersbrieven te raadplegen. Heel veel mensen die al consument zijn, twijfelen en anderen die overwogen om de stap te zetten, zullen dat nu zeker niet meer doen.

Collega's, ik wil toch iets verduidelijken. Dat ik nu deze vraag stel over de biolandbouw, wil niet zeggen dat we iets hebben tegen de traditionele landbouw, wel integendeel. In de subcommissie heeft onze fractie dat al voldoende bewezen, onder meer tijdens de bespreking van het Mestdecreet. Ook wij zijn ervan overtuigd dat de

traditionele landbouw de voorbije jaren enorme inspanningen geleverd heeft op het vlak van het milieu.

Mevrouw Vera Dua: Het is nu vooral belangrijk om er via de communicatie voor te zorgen dat mensen die echt bewust biogroenten kopen, gestimuleerd worden. Er moet iets worden gedaan om de biosector terug van de grond te krijgen.

Ik beklemtoon dat we ondertussen – gelukkig maar – voor alle voedselproducten normen hebben. Die normen moeten worden gerespecteerd en worden onder meer door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen ook gecontroleerd. Er werden grote stappen vooruit gezet in vergelijking met de periode voor 1999. Dat was niet makkelijk, de landbouw vond het niet zo simpel om die draai te nemen. Nu hebben we minimumgaranties op het vlak van de volksgezondheid voor elk voedselproduct dat een consument koopt. Maar, en dat mogen we niet vergeten, het blijft zo dat een bio-product beter is en minder residuen bevat.

Mijnheer de minister, u gaf het voorbeeld van melk. Ik raad u aan om in het rapport het hoofdstukje over melk te lezen. Het is een typevoorbeeld: de kwaliteit van de melk van biologisch gekweekte koeien is stukken beter dat de melk van andere koeien.

Ik kijk uit naar uw nieuwe actieplan en ik hoop dat er voldoende middelen zullen zijn om de communicatie met de consument te bevorderen en op die manier de biolandbouw de plek te geven waar hij recht op heeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een eventuele versoepeling van de taalregeling aan universiteiten en hogescholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marie-Rose Morel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het voorstel om meer opleidingen in het hoger onderwijs in het Engels te geven

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het hoger onderwijs in een andere taal

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, ik wil u zo meteen enkele vragen voorleggen over de mogelijkheid om het taalregime in het hoger onderwijs te versoepelen. Laten we het maar wat duidelijker zeggen: het gaat om meer ruimte creëren voor het gebruik van het Engels als onderwijstaal in het hoger onderwijs.

Ik denk, in alle bescheidenheid, dat dit een belangrijk politiek debat is voor de komende maanden en misschien zelfs jaren, omdat het zich afspeelt op het snijpunt van economie en cultuur.

Voor het aspect economie verwijs ik naar het rapport-Soete-Oosterlinck. Dat rapport is u wel bekend. Het werd besteld door de Vlaamse Regering en heeft de innovatieve potentie van onze economie gemeten en doorgelicht. Met betrekking tot het taalregime in ons hoger onderwijs komt het heel strak tot de conclusie dat het het beste zou zijn dat alle drempels die we hebben, worden weggenomen. Dat is een vrij verregaand en ongenueanceerd voorstel. Ik zal het daar meteen nog even over hebben. Het is in elk geval een duidelijke aanbeveling aan de Vlaamse Regering.

Er is natuurlijk ook wel een cultureel element – we kunnen zelfs spreken van een sociaal element. Sommigen zullen aanvoeren dat we niet meer ruimte mogen geven aan het Engels in het hoger onderwijs, omdat dit indruist tegen de gelijke kansen en de onderwijsdemocratisering. Ik denk dat we hier niet te maken hebben met een of-ofverhaal, maar met een en-enverhaal. Ik bedoel daarmee dat we bij de onderbouw van ons onderwijs, het kleuter-, lager en secundair onderwijs, zeker nog altijd als voornaamste taak hebben het Nederlands aan te leren. Anderzijds moeten we ook voldoende ruimte bieden voor meertaligheid. Dat is echter een andere discussie, mijnheer de minister. Daarover zullen we het de komende weken nog wel hebben in de commissie voor Onderwijs.

Dat neemt niet weg dat er in het hoger onderwijs meer ruimte zou moeten worden gecreëerd voor het Engels. Vereenvoudigend kan ik stellen dat we de regel hebben ingesteld dat 10 percent van de lessen in een bachelorprogramma in een andere taal dan het Nederlands mag plaatsvinden. In het masterregime is dat wat vrijer, maar dan moet er wel een Nederlandstalige equivalentopleiding in de onmiddellijke omgeving van de universiteit zijn.

Dat ontwerp van decreet is met de beste bedoelingen goedgekeurd, maar die regel, die een bescherming was, is nu een grendel geworden. Dat blijkt uit het rapport. Dat blijkt ook uit onze contacten met buitenlandse studenten. In de open economie en de open samenleving waarin we – trouwens willens nillens – vertoeven, zijn grendels niet goed.

Mijnheer de minister, ik heb het standpunt van de minister van Economie gehoord. Zij wil duidelijk een stap voorwaarts zetten. Ik heb gehoord dat u haar daar voorzichtig in bijtreedt. Wat zult u op korte termijn ondernemen om minstens het debat ter zake te openen? Blijft dit beperkt tot een onderzoek, of hebt u op dit ogenblik al concrete beleidsinzichten die u in de komende periode wilt implementeren?

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, we hebben via de media vernomen dat u een knuppel in het hoenderhok gooit met betrekking tot een heel oude discussie, namelijk die over het Engels in het hoger onderwijs.

De heer Gatz zei het al: momenteel mag het slechts 10 percent zijn. Mijnheer de minister, in een krant zei u letterlijk dat de equivalentregel die momenteel is ingesteld – en destijds gebeurde dat ook op vraag van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen en van het Verbond der Vlaamse Academics – best zou worden geschrapt, of minstens verruimd, zodat slecht één equivalent ergens in Vlaanderen volstaat.

We vinden dit zeer kort door de bocht. Eerst en vooral vreest onze fractie, en terecht, dat u daarmee een soort tweesnelhedenonderwijs zult installeren. Laten we immers eens praktisch nadenken. Als het niet meer nodig is dat er binnen dezelfde provincie een Nederlandstalig equivalent aanwezig zou zijn, zoals oorspronkelijk bepaald, dan betekent dit dat we elke student een wagen en tankkaart moeten geven. U kunt daarmee lachen, maar dat is natuurlijk de praktijk als er 's morgens een les in Leuven wordt gegeven, 's middags een in Hasselt en 's avonds een in Gent.

We begrijpen eigenlijk ook niet goed waarom u deze discussie nu aangaat. We hebben het decreet er nog eens rustig op nagelezen: nergens verbiedt het de mogelijkheid om, eventueel met het oog op het binnenhalen van bijkomende internationale studenten, extra cursussen in te richten. Dat kost natuurlijk meer. Dat begrijpen wij ook. We zijn het er echter helemaal niet mee eens dat u dat geld zou gaan halen bij de lessen die in het Nederlands, dat toch nog altijd onze moedertaal is, worden gegeven. Dan moet er maar creatiever mee worden omgesprongen.

Het is ook bewezen dat cursussen waar zeer veel in het Engels wordt gedoceerd, helemaal geen bijkomende buitenlandse studenten aantrekken. De oplossing die u aanbiedt, is hier dus niet aan de orde. Daar bestaan cijfers over. Er is geen enkel significant verschil tussen de aantallen buitenlandse studenten. Ook gaat de essentie van een uitwisseling deels verloren. Waarom gaan mensen in het buitenland studeren? Waarom nemen ze deel

aan Erasmus? Niet om een soort eenheidsworst te krijgen en in het Engels op een andere universiteit te gaan studeren, met andere cafés in de buurt, maar om zich onder te dompelen in die taal en cultuur, tussen die mensen. Die lijkt nu allemaal verloren te gaan door wat u hier voorstelt. Dat gaat natuurlijk ten koste van onze eigen Nederlandstalige studenten.

Als Vlaams-nationaliste wil ik hier zeker nog een punt aanhalen. Andere mensen met een Vlaams-nationalistische achtergrond kennen misschien dit werkje.

U herinnert zich misschien, al hebt u andere wortels dan ik, een zeker heerschap van het begin van de 20^e eeuw. Toen de discussie over het Nederlands als onderwijstaal werd geopend, vroeg hij zich denigrerend af of 'les intellectuels de Zoetenaie et de Lootenhulle' überhaupt wel nood hadden aan onderwijs. Hadden die Vlaamse boerkes wel recht op Vlaams onderwijs? Toen de discussie over het Engels in het onderwijs begon, is er een parodie verschenen van de Vlaamse Volksbeweging, een organisatie die zeer begaan is met onze eigen cultuur en de diversiteit daarvan onder een Europese koepel. Ik wil u dit boekje geven in naam van de Vlaams Belangfractie. Het heet 'To the intellectuals of Zoetenaie and Lootenhulle'. Ik hoop dat u op geen enkele ogenblik denkt dat het Nederlands een minderwaardige taal is waarin men niet kan studeren of aan onderzoek doen. (*Rumoer*)

Ik hoop dat de collega's met een Vlaams-nationalistische achtergrond u zullen overtuigen dit boekje eens grondig door te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer en mevrouw de minister, dames en heren, er verschijnt de afgelopen tijd heel wat over de Vlaamse hogescholen. Vandaag gaat het over lesgeven in het Engels of in een andere taal om het hoger onderwijs beter te promoten bij buitenlandse studenten. Meer lesgeven in het Engels zou betekenen meer buitenlanders aantrekken. In Vlaanderen zou maar 2 percent van de studenten buitenlander zijn.

De minister wil ons onderwijs aantrekkelijker maken door lessen in het Engels of een andere taal te geven. U vraagt hiervoor, mijnheer de minister, aan hogescholen en universiteiten om een onderzoek in te stellen naar een versoepeling van de regels en naar een manier om meer vakken in een andere taal te geven. Het onderwijsveld vindt de huidige taalregeling veel te streng.

Mijnheer de minister, u zit hiermee compleet op dezelfde lijn als minister Ceysens, maar minister Bourgeois denkt er helemaal anders over. Hij verklaart dat een eventuele uitbreiding van een lessenpakket in

een andere taal een beetje gevaarlijk is voor de positie van het Nederlands in onze hogescholen en universiteiten. Ook heeft hij sterke twijfels of dit tot een sterke stijging van buitenlandse studenten zou leiden.

Ik heb drie vragen, mijnheer de minister. Pleegde u in deze materie overleg met uw collega-ministers? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering? Wanneer zullen de resultaten van het onderzoek dat u gevraagd hebt, beschikbaar zijn?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, dit is een belangrijk debat. De aanzet ertoe was nogal ongelukkig. Ik kan daarmee meteen antwoorden op een vraag van mevrouw Moens.

Ik kon helemaal geen overleg plegen met mijn collega's, want maandagmorgen werd ik wakker met dat bericht over het aantal Erasmusstudenten. Wie dat foute bericht de wereld heeft ingestuurd, heeft daar meteen een debat aan gekoppeld over het al dan niet aanbieden van meer vakken in het Engels. Dat had er nochtans niets mee te maken. Hij zal daar zelf wellicht niet zo gelukkig mee zijn. Ik ben dus een beetje overvallen door het debat. Het is wel de moeite waard.

Laat me eerst iets zeggen over de aanzet. De cijfers die De Standaard publiceert zijn volkomen fout, de berichtgeving over Erasmus is volkomen fout. Die fameuze 2 procent bekomt men door een verkeerde breuk te maken, door appels met peren te vergelijken. Men moet zich afvragen hoeveel mensen een Erasmuservaring gaan opdoen in het buitenland in vergelijking met het aantal mensen dat hier afstudeert. Dat is de breuk die men moet maken, en die levert 8 procent op. Daarmee komen we dicht bij de Europese norm van 10 procent.

Uit deze gedocumenteerde rapporten blijkt dat het totaal van alle soorten uitwisselingsprogramma's nog hoger scoort. Wat de Erasmusbeurzen betreft, zitten we zelfs bij de top. Er is, met andere woorden, een volkomen verkeerd bericht de wereld ingestuurd.

Zoals sommige mensen al hebben verklaard, gaat de discussie in feite niet over de Erasmusbeurzen. Dergelijke uitwisselingen houden immers in dat een student naar een land trekt en daar in een andere cultuur en een andere taal worden ondergedompeld. Dat is op zich interessant. Onze studenten gaan naar Spanje of naar Italië en studeren daar in het Spaans of in het Italiaans. Omgekeerd komen Erasmusstudenten uit het buitenland naar Vlaanderen en leren hier vrij veel over onze Nederlandse taal en onze Vlaamse cultuur.

Er wordt hier een verkeerd debat gevoerd. Ik betreur dat zoiets in de media wordt gelanceerd zonder dat de

auteurs de moeite doen de gegevens bij het ministerie van Onderwijs te verifiëren.

Ik neem misschien een rare wending, maar ik wil het nu hebben over de buitenlanders die naar Vlaanderen komen om een volledige opleiding te volgen of een diploma te halen. Het gaat hier dan niet om uitwisselingen die een onderdompeling in ons onderwijs en in onze cultuur inhouden. De waarheid is dat we het op dit vlak niet zo goed doen. Ik illustreer dit even aan de hand van een paar cijfergegevens.

In het academiejaar 2006-2007 hebben 5986 buitenlandse studenten een diplomacontract voor een basisopleiding in het hoger onderwijs afgesloten. Het gaat hier niet om de Erasmusstudenten. Het gaat hier om de relevante groep om te beoordelen of we op internationaal vlak een goede positie innemen. Vergeleken met het totaal aantal studenten die zich voor het eerst voor een basisopleiding in het Vlaamse hoger onderwijs inschrijven, blijkt het om 3,66 procent te gaan. Bijna de helft hiervan zijn Nederlanders. Indien we de andere Europese studenten in mindering brengen, gaat het slechts om 1,26 procent. Op zich zegt dit niet veel. Uit een vergelijking met Nederland blijkt evenwel dat het Vlaamse hoger onderwijs minder aantrekkelijk is. De Nederlandse studentenpopulatie telt 7,7 procent buitenlanders. Het buurlandeneffect, waarbij studenten uit België of uit Duitsland worden aangetrokken, speelt daar een veel kleinere rol. Het Europees gemiddelde ligt op 7,2 procent.

Het is duidelijk dat het Vlaamse hoger onderwijs minder mensen uit het buitenland aantrekt die hier een opleiding willen volgen en een diploma willen behalen. We moeten ons afvragen hoe dit komt. Misschien zijn onze curricula al van in het secundair onderwijs of zelfs van in het lager onderwijs te weinig op de wereld gericht. Misschien herhalen we wat te veel voor onszelf hoe geweldig goed ons onderwijs is. Ik vind onze zelfgenoegzaamheid overdreven. De voortdurende herhaling van de eigen goede prestaties heeft twee negatieve gevolgen. Ten eerste, we overtuigen onze eigen studenten niet om naar het buitenland te gaan. Ze gaan er immers van uit dat het ginds slechter is. Ten tweede, we vergeten publiciteit voor ons onderwijs te maken. Andere landen doen dit wel. Het gaat hier niet enkel om grote landen. Ook kleinere, met Vlaanderen te vergelijken, landen voeren actief promotie. We gaan er blijkbaar van uit dat onze kwaliteit op eigen kracht zal bovendrijven. Dat is niet het geval.

Ik vind dat we ons onderwijs actiever moeten promoten. De eerste stap is alvast gezet. We nemen deel aan de European Higher Education Fairs. De Europese Commissie organiseert deze beurzen in Azië en in Latijns-Amerika om de lidstaten de kans te bieden hun eigen onderwijs onder de aandacht te brengen. Het is een goede zaak dat Vlaanderen hieraan participeert.

Sinds vorig jaar steun ik, samen met minister Bourgeois, het project 'Study in Flanders'. Het staat onder leiding van VLIR-UOS: de afdeling die zich onder meer bezighoudt met ontwikkelingssamenwerking en een internationaal perspectief ontwikkelt. In het project worden een aantal communicatiekanalen voor de bekendmaking van ons hoger onderwijs in het buitenland onderzocht. Er is ook een website, met toegang tot een aanbod van brochures en flyers: www.studyinflanders.be.

Ik denk dat we nog verder moeten gaan. De onderwijskoepels VLIR en VLOHRA onderzoeken op dit ogenblik de mogelijkheid om een stichting in het leven te roepen om daarmee ons hoger onderwijs in het buitenland te promoten. Ik wil dat steunen, en heb daartoe alvast 100.000 euro opzijgezet.

Dan is er nog de kwestie van de taal. Ik denk dat dit een kwestie is die een genuanceerd antwoord vereist. Iemand zei hier dat ik eerder voorzichtig ben. Dat is juist. Natuurlijk ben ik voorzichtig. Om te beginnen is er de geschiedenis die niemand in dit halfrond vergeet. Er was een beweging die jarenlang politieke strijd heeft gevoerd om Vlaamse jongeren het recht te bezorgen om diploma's hoger onderwijs op basis van het Nederlands te behalen. Er is daarvoor gevochten, en dat zullen we niet zomaar opgeven.

Verder is er de vraag wat de kwaliteit is van het andersstalig, en dan vooral van het Engelstalig aanbod? En wat is het effect ervan op de ontwikkeling van de wetenschap in de eigen taal? We mogen die vragen niet onbeantwoord laten. Wel is het zo dat ik denk dat onze regelgeving nogal strikt is: denk maar aan de al vermelde 10 percent en aan de bepaling dat een Engelstalig aanbod op het masterniveau volledig moet worden gedoubleerd met een Nederlandstalig aanbod. Dat laatste is echt duur. Moeten we dat toch niet eens bekijken?

Vooraleer ik de methode bespreek, wil ik het nog even over mijn algemene opvatting hebben. De cijfers tonen aan dat Nederland zich op internationaal niveau beter positioneert dan wij. Ik denk evenwel niet dat Nederland altijd het goede voorbeeld geeft. De Nederlanders hebben iets in hun politieke cultuur waardoor ze altijd een beetje overdrijven. In de jaren zestig en zeventig moest iedere Nederlander provo zijn en in de jaren tachtig moest iedereen heel rechts worden. Ze drammen een beetje door als ze hervormen; ze laten de slinger altijd een beetje te veel naar de andere kant doorslaan. Men kan dat verklaren, want daarover is wetenschappelijk onderzoek verricht. Ook op dit vlak heeft Nederland misschien een beetje overdreven. Er is heel veel mogelijk gemaakt. En dat levert het voordeel op dat we nu al kunnen zien wat daar de negatieve kanten van zijn.

Wij daarentegen zijn soms een beetje te voorzichtig. We willen dikwijls te veel het status-quo handhaven. Dat is ook niet goed. We moeten daarom op een beredeneerde,

overlegde manier stappen vooruit zetten. Er is met name overleg met het hele onderwijsveld nodig. Ik heb daarom een brief naar de Vlaamse Onderwijsraad verstuurd. In die raad zetelen ook de studenten, en dat is niet onbelangrijk. In die brief stel ik de vraag of het onderwijsveld denkt dat een actualisering is aangewezen, en zo ja, welke? Ik heb ook een brief verstuurd naar de commissie die zich over de rationalisatie van het hoger onderwijs buigt. Tegen het eind van de maand verwacht ik van die commissie een eerste rapport over de rationalisatie. Het voorliggend vraagstuk heeft ook iets te maken met een rationeel aanbod: die doublures zijn niet zo rationeel. Ik wil daarover de mening van de commissie horen.

Ik wil voorzichtig en in overleg te werk gaan. Er worden veel valabele argumenten ontwikkeld. De heer De Cock heeft vandaag in een krant een opiniestuk gepubliceerd waarin hij eerder kritische overwegingen over het pleidooi voor de totstandkoming van het Engelstalige aanbod verwoord. We moeten daar allemaal rekening mee houden en beredeneerd te werk gaan.

Dat is vanzelfsprekend decretaal werk van de hele Vlaamse Regering. Ik ben weliswaar bevoegd voor deze kwestie, maar als we op basis van overleg en adviezen verstandige stappen denken te moeten zetten, zal ik daar uiteraard met de hele Vlaamse Regering over overleggen.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik kan mij in grote mate vinden in het antwoord van minister Vandembroucke.

Het dossier is op een wat vreemde manier gestart, met een veelvoud aan commentaren vanuit Toerisme. De studie rond de Erasmusstudenten werd vanuit die invalshoek becommentarieerd, en dat bracht de hele discussie op gang. Een maand geleden hadden wij daar al eens voorzichtig iets over gezegd naar aanleiding van het opleveren van het rapport-Soete-Oosterlinck. In De Standaard verscheen een stukje over een van de aanbevelingen uit het rapport, namelijk de taalregeling in het decreet op het hoger onderwijs.

Met de nieuwe voorzitter van de commissie voor Economie heb ik de afspraak gemaakt dat we het rapport volgende week donderdag zullen bespreken. Ik had dus de intentie om met dat rapport nog iets te doen nadat het ons opgeleverd was. Ik dacht dat de taalregeling wel een vinnig debat zou kunnen opleveren in de commissie voor Onderwijs, tot vanuit Toerisme die communicatie kwam over taal in ons hoger onderwijs. Toen heb ik het rapport opnieuw op tafel gelegd.

Bij het opleveren van het rapport heb ik overigens wel gezegd dat die aanbeveling niet in een schuif mag

belanden. Het is immers niet de eerste keer dat ik die aanbeveling krijg. Eerder was er al een aanbeveling van Agoria, met de decanen van alle Vlaamse ingenieurs-faculteiten, waarin precies hetzelfde werd gevraagd.

We moeten onder ogen durven zien dat we voor de verdere innovatiedynamiek in onze Vlaamse economie echt iets moeten doen met die taalregeling. Ik wil dat doen met het grootste respect voor het verleden. Er is hard gevochten voor onze bestuurstaal, onze cultuurtaal, onze onderwijstaal. Dat heeft Vlaanderen een belangrijke socio-economische dynamiek gegeven. Je kunt er echter niet omheen dat de innovatiedynamiek van vandaag andere eisen stelt.

We hebben de mond vol over globalisering, zeker in ons economisch bestel. Binnen Vlaanderen in Actie gaan de twee ateliers voor het najaar precies over internationaliseren en innoveren. Voor mij zijn dat, samen met ondernemen, dé uitdagingen voor onze kenniseconomie. Daarom kunnen we niet om de taalregeling in het kader van de innovatiedynamiek heen. Die discussie leeft ook bij het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek: hoe kunnen we meer postdoctorandi aantrekken en ons wetenschappelijk onderzoek internationaliseren? Het is voor iedereen duidelijk dat dat vervlochten is met de masteropleiding, nog meer dan met de bacheloropleiding.

Het rapport-Soete-Oosterlinck verwijt het Vlaamse instrumentarium provincialistisch te zijn. Dat botst echter met de bepaling in artikel 91, die zegt dat, wanneer je een opleiding voor buitenlandse studenten aanbiedt in het Engels, je sowieso een equivalent moet voorzien in het Nederlands. Dat is provincialistisch en vandaag nog moeilijk te verantwoorden. We moeten het signaal geven dat onze regio het nodige zelfvertrouwen heeft.

Voor mij is het een debat over de vraag of Vlaanderen zich open of gesloten zal opstellen, met respect voor ons verleden. Ondertussen hebben we in Vlaanderen voldoende zelfvertrouwen om niet bang te zijn van de internationalisering en uitdrukkelijk te kiezen voor innovatie. Die dynamiek moeten we realiseren. In alle ernst en sereniteit moeten we bepaalde drempels, ook al kunnen we ze historisch verklaren en kennen we de emotionele gevoeligheden, rationeel aanpakken. Daarom denk ik dat in de taalregeling een uitdaging ligt. We moeten het doen in het belang van de innovatie, de internationalisering en de welvaart van Vlaanderen.

De heer Sven Gatz: Ik leid uit het gemeenschappelijke antwoord van de twee ministers af dat de zaak ter harte genomen wordt. Dat is een positief punt, maar ik zou toch iets concreter willen gaan.

Minister Vandenbroucke, ik waardeer uw initiatief. U hebt een brief met een open vraag gericht aan de Vlaamse Onderwijsraad. Ik paraphraseer: “Vindt de Vlaamse

Onderwijsraad het nodig om de huidige taalregeling in het hoger onderwijs te actualiseren?” Ik zou niet willen meemaken dat men elkaar in de Vlaamse Onderwijsraad wat aankijkt, vraagt wat iedereen vindt en dat er vervolgens met pro’s en contra’s een zeer nietszeggend advies komt. Daarom neem ik geen voorafname op het advies. Ik hoop dat u ook zelf in debat treedt met de Vlaamse Onderwijsraad. Het kader mag iets concreter.

Er zijn verschillende manieren om de taalwetgeving te actualiseren. Ik geef u één voorstel. U zou bijvoorbeeld in een aantal richtingen met een grote internationale dimensie een proefproject met evaluatie kunnen starten. Ik denk aan ingenieursstudies of ICT, waar de publicaties vaker dan in andere vakdomeinen in het Engels gebeuren. Ik ga akkoord met de lijn die nu gevolgd wordt, maar wij zouden graag zien dat het in de komende maanden iets concreter wordt, om vooruit te gaan.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Minister Vandenbroucke, u zegt dat u het wilt onderzoeken. Ik benadruk dat de mogelijkheid decretaal momenteel bestaat. Het is voorzien in het decreet wanneer men iets wil doen voor een aparte stroom buitenlandse studenten. De mogelijkheid is er, het is een kwestie van centen.

Minister Ceysens, u schudt het hoofd. Ik denk dat u zeer kort door de bocht gaat. Ik heb u letterlijk horen zeggen dat we het rationele tegen het emotionele moeten afwegen. Ik ben als het op Vlaams-nationalisme aankomt, rationeel en emotioneel. U poneert hier dat – als we mee willen in de wereld, geen derdewereldland willen worden en welvaart willen hebben – het in het Engels zal moeten gebeuren. Ik ben het volkomen oneens met u.

We goochelen zo graag met studies in het parlement. Er zijn al een heleboel studies gebeurd die ons niets kosten en we gewoon in de bibliotheek kunnen raadplegen. Dat is soms ook nuttig. Tal van studies tonen aan dat Engels een instructietaal kan zijn op papier, maar een destructietaal in de realiteit.

Ik verwijs naar een internationale studie, onlangs nog bewerkt door een Engelstalige professor. Ik weet niet of u die kent. In andere continenten dan Europa, in derdewereldlanden en voornamelijk Afrikaanse landen, wordt Engels vaak gekozen als onderwijstaal omdat men anders met een ongelofelijke groep verschillende talen zit. Men merkt dat dit het omgekeerde effect heeft. Wanneer men de leerstof wil overbrengen in het begin, vormt dit een grotere barrière.

Het is een grotere barrière, omdat het moeilijker is voor de leraar die de taal niet eigen is om het over te brengen. Het is moeilijker voor de leerling die de taal niet eigen is om het te adapteren. Het is alsof twee mensen die elkaar perfect verstaan, via een soort codetaal met elkaar gaan

spreken. Het heeft dus het omgekeerde effect. Het is een heel interessante studie. Als u nog verder wilt gaan met de promotie van het Engels in ons hoger onderwijs, kunt u die misschien eens ter hand nemen.

De reden waarom universiteiten en hogescholen vaak pleiten voor meer Engels kent u ook. Universiteiten en hogescholen hebben niet direct de taak om het maatschappelijke geheel te bekijken – en dan bedoel ik het culturele geheel, de ontvoogding en dergelijke –, het gaat om centen, zoals zo vaak in het leven. Ze denken, ik denk gedeeltelijk terecht, dat er daardoor meer fondsen vanuit het buitenland zullen komen voor onderzoek.

Mevrouw de minister, ik denk dat u de juiste persoon bent om aan te spreken. Zoek daar een oplossing voor, en het is op geen enkel ogenblik nodig om ervoor te zorgen dat uw eigen Nederlandstalige Vlaamse studenten een vak niet meer in hun moedertaal kunnen volgen, omdat u een aantal buitenlandse studenten wilt binnenhalen. Dat is wat hier gebeurt. U gaat een aantal vakken ontdebellen – want ik neem aan dat als er geld genoeg zou zijn, alles parallel zou lopen – en een aantal vakken niet meer aanbieden aan uw eigen studenten in hun moedertaal, om een aantal buitenlandse studenten binnen te halen.

Mevrouw de minister, ik vind het onwaarschijnlijk en ongehoord om dit te horen van een minister van de Vlaamse Regering. U zegt dat we ervoor kunnen zorgen dat er ergens nog wel een unief is die het vak zal aanbieden. Ik vind dat dat absoluut haaks staat op het beleid van minister Vandenbroucke, die pleit voor gelijke kansen voor iedereen.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u beseft, als pragmatische VLD'er, wat dit wil zeggen. Het is natuurlijk gemakkelijk te zeggen dat het ergens zal worden aangeboden. Ik wil met u de oefening maken en een lessenkakket samenstellen. Ik garandeer u dat studenten die het moeilijker hebben, en waar minister Vandenbroucke terecht voor opkomt, niet meer in staat zullen zijn om in uw voorstel de lessen te volgen die ze wilden volgen.

Mevrouw de minister, u verwijst naar Agoria en de richtingen van de exacte wetenschappen. Die studenten krijgen natuurlijk al voor een deel cursus in het Engels, omdat hun denkwereld veel meer Engelstalig is. Dat is correct, maar er zijn ook nog andere richtingen. We hebben filosofie en psychologie, en dat zijn richtingen die nog steeds gedoceerd worden. Wat mij betreft, blijven die best in het Nederlands, in alle provincies. Ik noem het verstandig en normaal dat iemand niet het halve Vlaamse land moet rondtrekken om een aantal studiepunten bij elkaar te krijgen.

Mevrouw de minister, globaliseren wil in Europa ook zeggen: verscheidenheid in eenheid. Ik merk hier een

groot verschil tussen u en minister Vandenbroucke. Ik ben echt benieuwd hoe dit vanuit de Vlaamse Regering naar buiten zal komen. Minister Bourgeois is hier niet, maar ik ben benieuwd hoe u met een eensluidend verhaal naar het parlement zult komen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, het is natuurlijk een nadeel om als laatste spreker aan het woord te komen, want er is al veel gezegd.

Mijnheer de minister, mevrouw de minister, ik wil toch benadrukken dat we in het universitair en hoger onderwijs eigenlijk de deur openzetten voor het Engels en daardoor onze taal degraderen.

Ik wil ervoor pleiten om het Nederlandstalige onderwijs meer te promoten in het buitenland en daardoor buitenlandse studenten aan te trekken en niet de studenten aan te trekken door opleidingen te geven in het Engels of een andere taal.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de voorzitter, collega's, het staat de minister natuurlijk vrij om het onderwijsveld te bevragen over zijn opinie aangaande de huidige taalregeling wat betreft het hoger onderwijs. Ik wens hier vandaag namens de fractie heel duidelijk te stellen dat er, wat ons betreft, geen sprake kan zijn van een aanpassing van die regeling.

Het is niet nodig en niet nuttig omdat de huidige regeling ruimschoots toestaat om bepaalde onderwijsonderdelen en onderwijsopleidingen in een andere taal dan het Nederlands aan te bieden. Die mogelijkheden zijn voldoende en zijn zelfs nog niet uitgeput.

Bovendien wordt er nergens aangetoond, laat staan bewezen, dat het ook maar enige positieve invloed zou hebben op de instroom van buitenlandse studenten, hetzij aan Erasmusprojecten, hetzij aan hele opleidingsonderdelen of opleidingen. Het rapport Soete waar minister Ceysens toch wel erg selectief uit citeert, maakt dat ook nergens hard. Om dat te realiseren – en minister Vandenbroucke verwees ernaar – zijn er andere mogelijkheden en kanalen. Ik stel voor dat we daar in eerste instantie op focussen voor we de taalregeling in het onderwijs wensen te wijzigen.

Maar meer nog dan niet nuttig of niet nodig, is een aanpassing voor ons absoluut niet wenselijk, omdat die niet sociaal is. Het staat immers haaks op de inspanningen die de Vlaamse Regering zich getroost om de doorstroming naar het hoger onderwijs te verbeteren door onder meer het Nederlands als onderwijstaal te versterken in eerste instantie bij die groepen die het nodig hebben. Ik denk dan aan de vele Vlaamse jonge-

ren van allochtone afkomst, maar ook aan de kansarme jongeren die onze maatschappij helaas nog altijd kent. Het verbaast me dan ook dat het pleidooi voor meer Engels onder andere ook luid klinkt op bepaalde socialistische banken.

Een tweede punt waarom het voor ons niet wenselijk is om de huidige regelgeving aan te passen is dat wellicht het eerste en het enige gevolg zou zijn dat Nederlandstalige studenten een opleiding zouden moeten volgen in een andere taal dan in hun eigen taal. Dit heeft niets te maken met een mentaliteit van ‘ik kom niet onder mijn kerktoren uit’ – integendeel. Ook wij onderschrijven de noodzakelijkheid van meertalig onderwijs. Ook wij onderschrijven het nut van de actieve en grondige kennis van meerdere talen. En daarvoor denk ik dat het onderwijs, zeker het secundair onderwijs, nog wel een tandje kan bijsteken als daar ook de nodige middelen voor beschikbaar zijn.

Net om die sociale bekommernis kunnen wij geen vrede nemen met een functioneel maar verarmd Engels als onderwijstaal, zeker niet als we weten dat – en daar zijn voldoende studies over – het extra drempels opwerpt voor die groepen in onze maatschappij die nu al zwakker staan in het onderwijslandschap. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, mevrouw de minister, geachte collega's, ik denk dat Engels alsnog geen synoniem is voor kwaliteit. Ik denk dat we dat als uitgangspunt moeten bewaken.

Maar ik ben het wel eens dat er een heel grondig onderzoek nodig is naar enerzijds de beweegredenen van buitenlanders om al dan niet in Vlaanderen te komen studeren en onderzoek te doen, en anderzijds naar de beweegredenen van Vlaamse studenten om al dan niet in het buitenland te studeren en onderzoek te doen.

Ik kan me voorstellen dat het ook heel veel te maken heeft met de renommée van professoren, labs en onderzoeksgroepen, veeleer dan dat er een causaal verband zou bestaan tussen de taal en de bereidheid van mensen om hier te komen studeren of omgekeerd van jongeren om in het buitenland te gaan studeren. In elk geval is er verder onderzoek nodig naar het oorzakelijk verband van de beperkte uitwisseling.

Het belang van internationalisering bij jongeren – en daar volg ik de heer Gatz volledig – moet bijzonder groot zijn, zeker in een globale, open economie. Ik denk dat de instellingen zichzelf duidelijke targets moeten stellen op het vlak van de uitwisseling van studenten, maar ook van docenten, want daarover heeft men het nog niet gehad. Docenten zouden ook veel meer naar het buitenland moeten trekken en op die manier ook de

eigen instellingen promoten. Omgekeerd zouden studenten ook erg ambitieus en gretig moeten zijn om in het buitenland te gaan studeren.

We moeten zonder taboes onderzoeken of een aanpassing van die regelgeving noodzakelijk is.

Maar ik vind wel dat we dat moeten doen vanuit alle beleidsperspectieven en niet alleen vanuit een rapport over innovatie. Minister Ceysens zegt dat “alle decanen van de faculteiten Toegepaste Wetenschappen voorstander zijn”. Dan gaat het over vier of vijf mensen, want zoveel faculteiten Toegepaste Wetenschappen zijn er maar.

Er zijn tal van andere faculteiten die ook eens bevraagd moeten worden over hun standpunt met betrekking tot het Engels in het hoger onderwijs.

We moeten kijken naar alle beleidsdoelstellingen. Wat dat betreft, sluit ik me aan bij wat de vorige spreker heeft gezegd over de financiering van het hoger onderwijs. Een van de speerpunten van de financiering van het hoger onderwijs is de democratisering: de instroom, de doorstroom en de uitstroom van studenten.

We stellen vast dat zelfs jongeren met een migratieachtergrond die heel het leerplichtonderwijs hebben doorlopen, een probleem hebben op het vlak van de taal en onvoldoende klaar zijn om het hoger onderwijs met succes te volgen. We moeten daar oog voor hebben. We moeten ze niet nog eens confronteren met een andere onderwijstaal.

Een ander punt is de Talennota. Minister Vandenbroucke zegt heel terecht dat een goede kennis van het Nederlands cruciaal is. Dat is niet alleen zo op het vlak van het onderwijs, maar ook in de samenleving, op de arbeidsmarkt enzovoort. Laten we daar rekening mee houden.

We moeten de regelgeving goed evalueren. We moeten ook nagaan of die regelgeving de jongeren uit het buitenland die hier komen studeren, aanmoedigt om het Nederlands te leren. Dat is immers ook de ambitie die staat ingeschreven in de Europese projecten. Ik wil het amalgaam niet maken tussen Erasmus en andere vormen. Het lijkt me toch de ambitie van Europa om jongeren aan te zetten ook andere talen te leren. In Vlaanderen en Nederland moeten ze aangemoedigd worden het Nederlands te leren.

Er zou wel eens een pervers effect kunnen ontstaan. Stel dat overal vooral het Engels wordt aangeboden. Dat zou er wel eens kunnen toe leiden dat het niet meer interessant en zelfs niet meer nodig is om naar het buitenland te gaan om te studeren. Het aantrekkelijke van naar het buitenland te gaan, bestaat er juist in dat

er andere talen geleerd kunnen worden. Als het Engels overall als eenheidsworst wordt opgediend, dan vervalt de prikkel om naar het buitenland te gaan studeren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, ik zou een hele boom kunnen opzetten over dit onderwerp. Ik zal dat echter niet doen. Ik zal heel kort zijn.

Ik hoor twee belangrijke bezorgdheden: de bezorgdheid over de studentenmobiliteit, en de bezorgdheid met betrekking tot innovatie en de vraag om internationaal mee te zijn. Daartegenover staat dat we pas 40 jaar een ruimte hebben voor hogescholen en universiteiten waar het Nederlands als onderwijstaal volledig is doorgevoerd. Dat heeft ons geen windeieren gelegd. Dat heeft gezorgd voor een serieuze 'boost' – en ik gebruik met opzet de Engelse term – van onze economie. Daardoor werden heel wat jonge mensen naar de universiteiten en hogescholen gelokt. Dit heeft geleid tot een eerste democratisering golf.

Nu komt er een tweede democratisering golf aan. Dat heeft alles te maken met de inspanningen die de huidige en de vorige minister hebben geleverd met betrekking tot het Nederlands als onderwijstaal in het leerplichtonderwijs, waar het accent werd gelegd op de groepen die niet mee waren.

Ik ben bevreesd voor een duale maatschappij. Daarnet werden terechte vragen gesteld. Als we zouden beslissen om veel meer Engels aan te bieden, zou er bij de bachelors wel eens een groot probleem kunnen ontstaan om kansarme of allochtone groepen te laten instromen.

Wat dat betreft, is Nederland niet bepaald een goed voorbeeld. De slinger slaat daar de andere kant uit. Ik hoor klaagzangen van beleidsmakers in Nederland. Ze zeggen dat Nederlandse studenten die nu afstuderen, geen gewone wetenschappelijke tekst kunnen produceren in het Nederlands.

We moeten het Nederlands en het Engels aanbieden. We moeten echter ook goed weten dat Engels een 'killer' is. Alle docenten van vreemde talen weten dat. Ze zeggen dat als het Engels sterk wordt gepromoot, alle andere vreemde talen uit de markt verdwijnen. En waarom gebeurt dat? Om economische en mondiale redenen. Houdt dat een verrijking in? Nee, dat is een verarming.

Minister Vandenbroucke heeft in zijn Talennota duidelijk gezegd dat de meertaligheid heel belangrijk is. We moeten zeer omzichtig omgaan met deze problematiek. Ik voel me ook gesterkt door het antwoord van de minister, die zegt dat hij dat ook wil doen.

Het veld moet bevraagd worden.

We kunnen dat niet van vandaag op morgen doen. Het Nederlands in het hoger onderwijs is een realisatie waar generaties Vlamingen voor gevochten hebben en die ze maar moeizaam hebben bereikt. Het gevolg zal zijn dat men zal zeggen dat de eerste tweede taal dan maar het Engels moet worden. Dan blazen we de 'Belgische solidariteit' op, wat men mijns inziens in Wallonië al heeft gedaan door dat mogelijk te maken. We moeten de zaken goed bewaken. Het is voor mij vooral een zaak van gelijke kansen. Het is zeker geen conservatief verhaal, integendeel, het is een progressief verhaal waarbij iedereen kansen moet krijgen. Degenen die geraken in wat we vroeger het tertiaire niveau binnen het universitair onderwijs noemden, doen dat allemaal in het Engels. Die mensen zijn heus wel verstandig genoeg om dat in een dubbel traject te doen en er hoogstaand Engels bij te nemen.

Een gevolg van volledige verengelsing zou kunnen zijn dat de hogere echelons niet meer naar de midden- en de lagere echelons geraken. Dat ervaart men nu in Nederland in de medische sector. De huisartsen kunnen bijna niet meer met hun patiënten praten omdat ze in het Engels zijn opgeleid. Er is een hiaat. Zo gaan we naar een duale maatschappij, en daar bedank ik voor.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Op basis van de antwoorden van de ministers, heb ik wat meer vertrouwen in minister Vandenbroucke dan in minister Ceysens voor wat betreft dit onderwerp. Er worden een aantal gevaarlijke dingen aan elkaar gelinkt. De heer Gatz had het in zijn vraag over het snijpunt van economie en cultuur, alsof economie het Engels betekent en cultuur het Nederlands. Minister Ceysens zei dat we het rationeel moeten benaderen, dat is dan het Engels, en niet te emotioneel, dat is dan het Nederlands. Daar moeten we mee opletten, ook in het kader van de internationalisering. Internationalisering staat niet automatisch voor Engels.

Bovendien is er creativiteit en innovatie. Mevrouw de minister, u had het over eigenheid en diversiteit. Dat moeten we absoluut in het onderwijs benadrukken. Het Nederlands als academische taal moet overeind blijven, niet alleen uit respect voor het verleden, maar vooral uit democratiseringsoverwegingen in het onderwijs. Daaraan moet openheid en meertaligheid worden gekoppeld. In een aantal richtingen laat de meertaligheid van studenten duidelijk veel te wensen over. We moeten daar absoluut meer inspanningen voor doen.

Naast het element van de kwantitatieve grendels die er nu zijn, moeten we misschien een aantal kwalitatieve eisen stellen. Er moet absoluut voor worden gepleit om een aantal cursussen in het Engels te laten geven door

gastdocenten en -professoren die native speakers zijn. Ik huiver als ik sommige Vlaamse professoren en docenten in het Engels hoor lesgeven. Soms is dat een verkrachting van die taal. Sommigen zullen het functioneel Engels noemen. Mijns inziens is het geen bijdrage tot grotere openheid en een betere talenkennis. Laat het ons op een goede manier bekijken en daarin zeer voorzichtig zijn, in een zeer grote openheid.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Moens vroeg wat het verschil is tussen minister Ceysens en minister Vandenbroucke en ze stelde enigszins verontwaardigd vast dat er een verschil is tussen Ceysens en Vandenbroucke. In algemene termen vind ik het altijd goed als dat nog wordt vastgesteld. Er is inderdaad een verschil: ik ben hiervoor bevoegd, minister Ceysens niet. (*Applaus*)

Dat maakt dat ik daar voorzichtig in ben, mijnheer Gatz. Minister Ceysens zal me dat niet kwalijk nemen. Als je bevoegd bent voor de kwestie, gaat het niet zomaar om een mening, dan moet je een debat organiseren in goede orde. Minister Ceysens is het daarmee eens.

Vanuit mijn bevoegdheid hiervoor moet ik een debat organiseren in goede orde.

Mijnheer De Bruyn, ik ben het niet met u eens. U zegt al op voorhand dat er niets zal veranderen en dat voor uw fractie alles blijft zoals het is. Vergeef me, maar dat is een uiting van een totale verkramptheid. De Nederlanders overdrijven altijd. Ik vind dat ook in deze de Nederlanders weinig nadenken over de gevolgen van de promotie van het Engels zoals zij die fors doorvoeren, voor het op peil houden van het Nederlands als een academisch volwaardige taal. Er zijn ongetwijfeld ook problemen met de kwaliteit van het onderwijsproces daardoor. Dat is juist.

Het is ook juist, mijnheer Tavernier, dat het verschrikkelijke pidgin-Engels van de economen erg is om te horen en eigenlijk beter niet zou worden gebruikt. We moeten ons echter wel de vraag stellen wat de voorwaarden zijn om mee te gaan met de evoluties op wetenschappelijk en technologisch vlak elders in de wereld.

Mevrouw Morel, er bestaat een veel beroemder geschrift van het begin van deze eeuw van de heer Vermeylen: "Vlaming zijn om Europeër te worden." Dus niet Vlaming zijn om ons terug te plooiën op onszelf. We moeten nadenken over die kwestie. Ik deel heel wat van de bekommernissen van taalpolitieke aard die de heer De Cock heeft geuit. We moeten het Nederlands als taal hoog blijven houden. We moeten opkomen voor het Nederlands in Europa en in de wereld, ook als academische taal. Dat standpunt moet echter worden verzoend met het feit dat we ook een kruispunt zijn voor jongeren uit heel de wereld die het de moeite vinden om hier te

studeren. Daar slagen we onvoldoende in. De bekommernissen die hier zijn geuit, vormen geen argument om te zeggen dat er hier niets zal veranderen, mijnheer De Bruyn.

Ik wil een beleid van gelijke kansen voeren. Dat impliceert dat de kennis van het Nederlands, ook van het academisch Nederlands, essentieel is. Ik zet heel hoog in op taal. Anderzijds hebben we het over gelijke kansen op uitstekend onderwijs, geen gelijke kansen op provincialisme. Dat moet op Europees en internationaal vlak kunnen worden afgemeten. Wie daar de trein mist, is niet meer bezig met gelijke kansen. En dus uit voorzichtigheid, mijnheer Gatz, doe ik hier vandaag geen voorstellen.

Gelijke kansen betekent niet dat je op fietsafstand elk aanbod moet vinden, mevrouw Morel. Gelijke kansen betekent dat dat ergens in Vlaanderen op een hoog niveau mogelijk moet zijn.

We moeten met een open geest en niet op een verkrampde manier, vanuit taalpolitieke en onderwijsbepommernissen en gelijke kansen op uitstekend onderwijs, nadenken over de mogelijkheden. We kunnen misschien leren uit de fouten die de Nederlanders nu maken en bewegen zonder zotte dingen te doen. Dat zouden we moeten proberen in Vlaanderen, mijnheer De Bruyn, zonder oekazes en dogma's. (*Applaus bij de meerderheid*)

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij dat minister Vandenbroucke de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid heeft, want dat betekent ook dat we van hem mogen verwachten dat hij die verantwoordelijkheid opneemt.

Ik vond dat ik het rapport-Soete opnieuw moest inbrengen. Toen ik voor de eerste keer in De Standaard las dat de taalregeling zou moeten worden besproken als we het echt willen hebben over innovatie in Vlaanderen, verwachtte ik dat er reactie zou komen, wat niet is gebeurd. Op dat moment heb ik niemand gehoord. Ik vond wel dat ik vanuit de bevoegdheid innovatie en ook voor een stuk vanuit de bevoegdheid buitenlandse handel, moest reageren. Ik kom vaak in het buitenland. Mijnheer Vandenbroucke, u zegt iets over Nederlanders. Ik zie ze natuurlijk als handelsnatie en koopnatie.

We zeggen vaak dat Vlaanderen een topregio moet worden. Vlaanderen in Actie heeft torenhoge ambities. Meestal zijn aan ambities consequenties te verbinden. Ik heb willen duiden op een consequentie die misschien niet op alle banken even prettig is gevallen, maar het is wel een consequentie van onze ambitie. Ik heb uit het debat begrepen dat die niet overal even gesmaakt wordt. Als we het echt willen hebben over onze economische welvaart, buitenlandse handel en

innovatie, is het mijn plicht te wijzen op wat we zien in de rest van de wereld en op wat we in Vlaanderen nodig hebben aan ingrediënten om die welvaart veilig te stellen. Voor mij persoonlijk is dit een debat over hoe we naar Vlaanderen kijken: open of gesloten, naar het verleden of offensief de toekomst aangaan, het efficiënt inzetten van middelen, provincialistisch of internationaal, met angst of met zelfvertrouwen. (*Applaus bij de Open Vld*)

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik dank beide ministers voor hun antwoord.

Ik wil kort nog repliceren op wat ik noem de cultuurpessimisten die her en der verspreid zijn in dit parlement. Ik verklaar me nader. Morgen komt de sociale wetenschapper professor Van Parijs naar de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand om de gelaagdheid van de talen in het hoofdstedelijke gewest aan ons duidelijk te maken. Dat wordt zeer interessant.

Hij heeft recent ook een onderzoek gedaan naar de kennis van de andere landstaal in België en de kennis van het Engels. Daaruit bleek dat enkel in Vlaams- en Waals-Brabant – merkwaardig genoeg niet in Brussel – en in West-Vlaanderen de kennis van de andere landstaal groter is dan de kennis van het Engels. In alle andere regio's, provincies en zelfs in Wallonië is de kennis van het Engels groter dan de kennis van de andere landstaal. Men kan dit betreuren. Met een wijlen Franstalige Brusselse moeder zou ik dat emotioneel ook kunnen betreuren.

Na het Verenigd Koninkrijk en Ierland zijn we in de Europese Unie het land met de beste kennis van het Engels. Toegegeven, het gaat dan niet over het academisch Engels, maar het is de realiteit. Voor diegenen die pessimistisch zijn en zich aangesproken voelen: uw pessimisme is ingehaald door de realiteit. U mag dit betreuren, maar ik heb een zandkasteel nog nooit de opkomende zee weten tegenhouden. (*Applaus bij de Open Vld*)

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw de minister, het is heel lief dat u waarschuwt voor de consequenties en dat u onze economische welvaart veilig wilt stellen. Dat is schitterend, maar u wilt dit doen door een pleidooi te houden voor meer Engels in het hoger onderwijs. U zegt dat we niet verkrampd of bang mogen zijn. Ik vind dit wel een staaltje van verkramptheid en angst. Ik ben niet bang als men in het Nederlands studeert dat men ten onder zal gaan in deze globaliserende wereld. Ik ben vandaag samen met u blij dat deze bevoegdheid bij minister Vandenbroucke zit.

Mijnheer de minister, het boekje dat u aanhaalt, heb ik destijds ook gelezen, 'Vlaming zijn om Europeër te worden'. Ik denk dat de zin "Verscheidenheid in eenheid" daar uit komt.

Ik meen dat de zin uit dat boekje komt, maar ik zou het moeten nakijken. Ik ga volledig akkoord dat we Vlaming moeten zijn om Europeër te worden, maar binnen dat Europeër zijn, wil ik in de eerste plaats toch Vlaming blijven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Monique Moens: Ik wil er alleen nog bij de minister op aandringen om vooral het Nederlands te promoten in het buitenland om zo buitenlandse studenten aan te trekken, en om niet meer Engelse lessen te geven in de universiteiten en scholen. Wel moet u erop toezien dat deze lessen degelijk gegeven worden, niet zoals nu vaak het geval is.

Mijnheer de minister, ik herhaal dat u zeker het Nederlands moet promoten in het buitenland om zo buitenlandse studenten aan te trekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 1319 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Lobel, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de voorzitter, collega's, uw Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen behandelde dit ontwerp van decreet tot wijziging van het Inburgeringsdecreet op 29 november van vorig jaar.

Minister Keulen lichtte het ontwerp toe. Het betreft een aantal aanpassingen aan het Inburgeringsdecreet die zich opdringen ingevolge wijzigingen aan de federale wetgeving, meer bepaald de federale Vreemdelingenwet en de Opvangwet. Zo is in de federale Asielwet de ontvankelijkheidsfase afgeschaft. Ook werd een subsidair beschermingsstatuut ingevoerd, bijvoorbeeld voor mensen uit oorlogsgebieden. Voorts is het Opvangdecreet gewijzigd en gelden nu kortere procedures. Aan al deze en andere federale wetswijzigingen wordt het Vlaams Inburgeringsdecreet aangepast door het voorliggende ontwerp van wijzigingsdecreet.

Van de gelegenheid werd ook gebruik gemaakt om een aantal onduidelijkheden in het bestaande Inburgeringsdecreet bij te sturen. Het betreft meer bepaald bepalingen omtrent de meerderjarige nieuwkomers en omtrent

de doelgroep van de verplichte inburgeraars die een leefloon trekken. Voor meer details betreffende deze verfijningen verwijst ik naar het schriftelijke verslag.

Ten slotte wees de minister er nog op dat de Raad van State twee opmerkingen had bij het voorontwerp. Het betrof echter kleine technische details. Met de opmerkingen werd rekening gehouden en ze werden verwerkt in de definitieve tekst van het ontwerp.

Bij de bespreking stelde de heer Wim Van Dijck, voor het Vlaams Belang, in het algemeen geen probleem te hebben met dit ontwerp van decreet. Wel vormt het volgens hem een illustratie van het feit dat de twee bevoegdheidsniveaus in dit land niet echt parallel lopen. Het zou veel interessanter zijn indien Vlaanderen bepaalde aspecten van de regeling met betrekking tot vreemdelingen en de opvang van vluchtelingen, zelf zou kunnen koppelen aan zijn inburgeringsbeleid. Nu is het nog steeds onmogelijk om een bepaald verblijfsstatuut afhankelijk te maken van de mate van inburgering.

Door het wegvallen van de ontvankelijkheidsfase was een aanpassing nodig van de periode waarna de asielzoeker wordt gevat door het Inburgeringsdecreet. Het ontwerp van decreet stelt nu arbitrair een periode van vier maanden voor. De heer Van Dijck vindt dat geen goede zaak. Volgens hem zou het beter zijn als daarmee gewacht wordt tot de erkenning van de aanvrager als politiek vluchteling. De motivatie voor de vier maanden luidt dat na die periode asielzoekers vaak worden doorgeschoven naar opvanginitiatieven. Het Vlaams Belang is altijd tegen dit aspect van de federale wetgeving geweest, vandaar dat de fractie ook tegen deze aanpassing gekant is.

Bij artikel 4 van het ontwerp verklaart de heer Van Dijck dat er al veel te veel verschillende verblijfsstatuten zijn. Hij vindt het wel goed dat iedereen met een verblijfsstatuut van meer dan drie maanden gevat wordt door de inburgeringsplicht.

Op vraag van de heer Van Dijck preciseert de minister nog dat het bestaande ondersteuningscentrum dat de ondersteuningsopdrachten in het kader van inburgering toegevoerd zal krijgen, het Vlaams Minderhedencentrum is.

De betogen vanuit de meerderheidsfracties zullen worden behandeld door de tweede verslaggever, de heer Mahassine. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Mahassine, verslaggever, heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Mevrouw de voorzitter, de sp.a-spiritfractie, mijn monde van mezelf, verklaarde de afstemming van het Vlaamse decreet op de federale asielwetten een daad van goed bestuur te vinden. De fractie juicht zowel de uitbreiding van de doelgroep toe,

als het wegwerken van de onduidelijkheden in het huidige decreet. Tevens is ze een voorstander van het eerste uur van het verplichten van de inburgering voor een zo groot mogelijke doelgroep en pleit ze ervoor inburgering als positief te beschouwen, zowel voor de nieuwkomer als voor de samenleving.

Namens spirit sloot de heer Roegiers zich bij dat standpunt aan. Hij pleitte er ook voor bijzondere aandacht te besteden aan nieuwkomers zonder kinderen. Namens CD&V wees mevrouw Heeren op het belang van de kennis van het Nederlands. Ze vindt het enorm jammer dat kinderen van allochtonen meestal in het beroeps- en technisch onderwijs terechtkomen. Ook in de politiek zouden allochtonen meer kansen moeten krijgen, aldus mevrouw Heeren.

Mevrouw Guns is verheugd met de aanpassing. Ze vindt het ook een duidelijk voorbeeld van goed bestuur. Ze pleit voor de viermaandenregel om geen tijd te verliezen, als deze mensen eenmaal een verblijfsvergunning hebben gekregen.

Uiteindelijk beklemtoonde de minister dat inburgering een topprioriteit blijft. Migratie zal van alle tijden zijn. We moeten ons hierop voorbereiden om geen talent verloren te laten gaan, aldus de minister.

Bij de artikelsgewijze bespreking werden de artikelen 1, 2, 7 en 8 unaniem aangenomen, terwijl de artikelen 3, 4 en 9 werden aangenomen met 8 stemmen tegen 4 en de artikelen 5, 6, 10 en 11 werden aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen. Het ontwerp van decreet werd aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik dank de beide verslaggevers voor hun gezamenlijke inspanning om het commissiedebat zo beknopt en goed mogelijk weer te geven. De eerste verslaggever heeft uitstekend samengevat wat ik namens onze partij in de commissie heb gezegd. Het is inderdaad de, wat mij betreft toch vrij arbitraire, viermaandenregel voor asielzoekers die ons er ook vandaag toe noopt ons te onthouden bij dit toch veeleer technische wijzigingsdecreet.

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik wil de verslaggevers feliciteren voor hun verslag. Het is een uitgebreid verslag, zodat we onze uiteenzetting sterk kunnen beperken. Het gaat hier inderdaad over een technisch decreet, genoodzaakt door een aanpassing aan de asielprocedure door de federale regering.

We moeten de minister en zijn kabinet bedanken omdat hij zo snel na die procedurewijziging zijn Inburgering

ringsdecreet heeft aangepast. Het klopt, zoals bij het Vlaams Belang wordt gesteld, dat wij de asielprocedure niet kunnen bepalen, maar we kunnen er wel op inspelen. Dat is wat de minister zeer goed heeft gedaan. Hij heeft dat ook zeer snel gedaan, zodat we kunnen spreken van goed bestuur.

Alle partijen hebben dat benadrukt. Dat de aanvang van de verplichte inburgering op vier maanden na de erkenningsaanvraag van de asielprocedure wordt vastgelegd, vind ik een zeer belangrijk punt. Dat betekent dat de asielaanvrager al begonnen is met zijn inburgerings-traject wanneer hij zijn asiel heeft verkregen. Dat betekent dat hij begonnen is Nederlands te leren. Ook is er het punt van de maatschappelijke oriëntatie op het ogenblik dat hij zich in onze samenleving begeeft. Dat is een zeer belangrijk punt.

Mijnheer de minister, dit is goed bestuur. Het is een snelle aanpassing van het Inburgeringsdecreet naar aanleiding van de federale wijziging van de asielprocedure.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Ik sluit me aan bij het optimisme over dit ontwerp van decreet.

Ik heb het in de commissie al gezegd: we moeten af van de negatieve geladenheid van die term. Inburgering is een goede zaak. Inburgering zorgt voor meer en grotere betrokkenheid bij de samenleving. Ze biedt meer kansen aan het talent dat hier komt wonen. Ik ben blij dat er telkens snel gereageerd wordt op het federale asiel- of vreemdelingenbeleid zodat we een goed bestuur krijgen. Ik kijk hoopvol naar de toekomst. Ik verwacht dat we nieuwkomers sneller een plaats kunnen bieden in deze samenleving.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, zo positief is men soms zelfs thuis niet voor mij. Ik ben heel blij met de positieve bemerkingen van iedereen.

Het gaat inderdaad om een technisch decreet en technische aanpassingen omwille van federale wijzigingen inzake vreemdelingenwetgeving en asielprocedure. Ik wil iedereen bij voorbaat danken voor het geboden vertrouwen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1319/1*).

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over de wijze waarop evaluatie- en tuchtprocedures verlopen in het GO! - Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap – 1472 (2007-2008) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Rudi Daems en Eloi Glorieux, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jef Tavernier en Jos Stassen betreffende de bevordering van 'groene vloten' en verkeersplannen – 1497 (2007-2008) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Daems bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Daems en Glorieux, de dames Vogels en Dua en de heren Tavernier en Stassen betreffende de bevordering van 'groene vloten' en verkeersplannen.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, een eerste reden waarom wij de hoogdringendheid inroepen voor de behandeling van dit voorstel van resolutie is de officiële opening morgen van het Autosalon. Dat staat in het teken van 'de groene wagen', van het milieu en van automobilititeit.

We menen dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering van dit momentum gebruik moeten maken

om samen met bedrijven positieve en stimulerende maatregelen te nemen om de autovloot in Vlaanderen echt te vergroenen. Nu de auto-industrie een grootse imagocampagne voert rond milieu en automobility, moet de Vlaamse Regering de koe bij de horens vatten en snel stimulerende maatregelen nemen. Daarmee bedoel ik niet dat men een verbod moet leggen op niet-milieuvriendelijke wagens of dat men een ontmoedigend beleid moet voeren via belastingen. Ik pleit enkel voor positieve stimuli.

Een tweede reden voor de hoogdringendheid zijn de – jammer genoeg eens te meer – dramatische cijfers over gezondheidsschade, longkanker en verloren levensjaren als gevolg van de luchtvervuiling in Vlaanderen. Als ecologen vinden wij – hopelijk samen met u – dat hiertegen optreden een prioriteit is. De lucht in Vlaanderen, en zeker in de stedelijke agglomeraties, moet dringend gezonder worden gemaakt.

Aangezien het autoverkeer een belangrijke bron van luchtvervuiling is, dringt een vergroening van de autovloot zich op.

De meeste auto's waarvoor op dit zogenaamd milieubewuste Autosalon reclame wordt gemaakt, zijn absoluut geen groene wagens. Recent onderzoek van Greenpeace heeft aan het licht gebracht dat de gemiddelde CO₂-uitstoot van de auto's waarvoor momenteel reclame wordt gemaakt, 187 gram per kilometer bedraagt. Meer dan tien jaar geleden is evenwel al met de sector afgesproken dat de CO₂-uitstoot niet meer dan 120 gram zou mogen bedragen.

Tevens is aan het licht gekomen dat slechts 4 procent van de modellen waarvoor naar aanleiding van het autosalon reclame op de televisie en op de radio wordt gemaakt, minder dan 120 gram CO₂ per kilometer uitstoot. De noodzakelijke vergroening van onze autovloot zal er zeker niet langs deze weg komen.

Het Autosalon creëert evenwel een uniek momentum. We vragen het Vlaams Parlement dan ook om dit momentum niet te laten voorbijgaan en om ons voorstel van resolutie betreffende groene vloten vandaag te behandelen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, het was twee jaar geleden al bekend dat het Autosalon vandaag de deuren zou openen. Ik begrijp dat de groene fractie een voorstel van resolutie over dit onderwerp wil bespreken. Indien ze had gewild dat dit voorstel van resolutie gelijktijdig met de opening van het Autosalon kon worden besproken, had ze het best drie maanden geleden al ingediend. In dat geval hadden we het voorstel van resolutie in de commissie kunnen bespreken.

Ik stel voor dat we het voorstel van resolutie naar de bevoegde commissie verwijzen. Op die manier kan het nog steeds een nuttig effect sorteren.

De voorzitter: Mijnheer Glorieux, bent u het eens met dit voorstel?

De heer Eloi Glorieux: Hoewel ik de argumentatie van de heer Caluwé veeleer bedenkelijk vind, gaan we akkoord met het voorstel ons voorstel van resolutie in een eerstvolgende vergadering van de commissie te behandelen.

De voorzitter: Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie van de heren Rudi Daems en Eloi Glorieux, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jef Tavernier en Jos Stassen betreffende de bevordering van 'groene vloten' en verkeersplannen naar de bevoegde commissie verwezen.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 1319 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
33 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 23 januari 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.09 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Marijke Dillen, Martine Fournier, Vera Jans, Miet Smet: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Erik Arckens, Johan Sauwens.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen

Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch
